

JEGYZŐKÖNYV

amely készült a Magyar Evezős Szövetség 2021. augusztus 18.-i elnökségi üléséről. Az ülés Zoom applikáción keresztül került lebonyolításra.

17.30 órakor jelen vannak: Pető Tibor, Cseh Ottó, Vanczák Gergely, Varga Tamás, Székely Balázs

Nincsenek jelen: Kücsön Gyula, Deák Csaba, Herkules János, Szántó Éva

Meghívottak: Molnár Dezső, Lőrincz Attila szövetségi kapitányok, dr. Geréby Zsuzsa a Versenybíró bizottság vezetője, Molnár Zoltán edző

Pignitzky Borbála: Köszöntelek benneteket a Magyar Evezős Szövetség elnökségi ülésén 2021. augusztus 18-án. Az ülés levezető elnökének magamat javaslom. Amennyiben van már jelölt, akkor kérlek, szóljatok. Ha nincsen, akkor aki azzal egyetért, hogy én legyek a levezető elnök kérem, szavazzon.

2021/104 (08.18) számú elnökségi határozat: A Magyar Evezős Szövetség egyhangúlag támogatja Pignitzky Borbála főtitkárt az ülés levezető elnökének.

Pignitzky Borbála: Jegyzőkönyvvezetőnek szintén saját magamat jelölöm. Esetleg van-e valakinek más javaslata? Ha nincsen, akkor kérlek, erről is szavazzatok kézfeltevással.

2021/105 (08.18) számú elnökségi határozat: A Magyar Evezős Szövetség egyhangúlag támogatja Pignitzky Borbála főtitkárt az ülés jegyzőkönyvvezetőjének.

Jegyzőkönyvhitelesítést Cseh Ottó vállalja. Aki ezzel egyetért, kérem jelezze kézfeltevással.

2021/106 (08.18) számú elnökségi határozat: A Magyar Evezős Szövetség egyhangúlag támogatja Cseh Ottó elnökségi tagot a jegyzőkönyv hitelesítőjének.

Pignitzky Borbála: Tájékoztatlak benneteket, hogy az ülés napirendi pontjai kiküldésre kerültek 2021. augusztus 09-én, illetve a módosított verzió augusztus 18.-án, amikor az anyagok is kiküldésre kerültek, a határozati javaslatokkal együtt. A mai napi, azaz az augusztus 18.-i verzióban pirossal vannak jelölve a felvételre javasolt napirendi pontok. Kérlek jelezzétek, ha ezen kívül van napirendi ponti javaslat. Ottó jelezte még, hogy véleménye szerint kellene beszélnünk a miniszterelnök múlt heti egyetemi evezést érintő bejelentésével kapcsolatban.

Cseh Ottó: Én úgy gondolom, hogy erről érdemes pár szót váltanunk, hogy legyen egy közös álláspontunk, de nem gondolnám, hogy ezt határozat formájában kellene megtenni, inkább a gondolatokat kellene, ha és amennyiben egy irányba terelni. Ha ebben van egyezőség, akkor pedig annak megfelelően cselekedni.

Székely Balázs: Én is szeretném az egyebekben az MTK telepet érintő vázlatról beszélni.

Pignitzky Borbála: Nekem az lenne a javaslatom – de természetesen nem kell velem egyetérteni –, hogy nem lenne jobb ezt a következő ülésen, ott már személyesen a Magyar Sport Házában átbeszélni?

Székely Balázs: De. Ezt akartam mondani. Tehát, hogy az egyebekről csak két szó, mert nem szerepelt, de gondolom, megkapta mindenki a terveket.

Pignitzky Borbála: Akkor kérem, hogy az alábbi napirendi pontokat fogadják el az elnökségi tagok.

A tervezett napirendi pontok:

1. Tájékoztató az elnökségi határozatok végrehajtásáról
2. Tokió Nyári Olimpiai Játékok – beszámoló
3. Ifjúsági Világbajnokság, CDJ – beszámoló
4. ~~Utánpótlás létszámcsökkenése – akcióterv kidolgozása~~
5. **ORV csapatkijelölés és a részvétel költségvetése**

6. U23 EB csapatkijelölés és a részvétel költségvetése
7. U23 EB felkészítő edzőtábor költségvetése
8. 2021. évi Országos Bajnokság beszámoló és hajótörés
9. FISA - tisztújítás
10. Sportágfejlesztési referens – pályázat kiírása
11. Pro Rekreatio Nonprofit Kft. – felmentés tagdíjfizetési kötelezettség alól
12. Kalocsai Evezős és Vízisport Egyesület tagfelvételi kérelem
13. MESZ Edzés és Versenyszabályzat módosításáért felelős munkacsoport létrehozása és a tagok kijelölése
14. 2022. évi Vidék Bajnokság és Országos Bajnokság versenyprogramjának összeállításáért felelős munkacsoport létrehozása és a tagok kijelölése

2021/107 (08.18) számú elnökségi határozat: A Magyar Evezős Szövetség egyhangúlag elfogadta az ülés napirendi pontjait.

Pignitzky Borbála: Ami nagyon fontos, a tokiói nyári olimpiai játékok beszámolójához és az ifjúsági világbajnokság, valamint Jeunesse Kupa beszámolójához írásos beszámoló nem érkezett. Lopez tegnap küldött egy változatot, ami gyakorlatilag a Magyar Olimpiai Bizottság szempontrendszerének megfelelő írásos beszámoló volt, de a Magyar Olimpiai Bizottság ezt visszadobta. Tulajdonképpen én abszolút egyetértek ezekkel a pontokkal és észrevételekkel és a módosított verzió még nem készült el a mai napra. Az lenne a kérdésem, hogy ettől függetlenül szeretnétek-e, hogy ha már itt van a Lopez, és meghívtuk egy rövid szóbeli, vagy akár hosszabb szóbeli beszámolót tegyen meg, vagy először várjuk meg az írásos beszámolót, tehát halasszuk el a következő elnökségi ülésre? Mit javasoltok

Molnár Zoltán: Az írásosban tulajdonképpen három pont az, ami módosításra szorul.

Pignitzky Borbála: Tehát, hogyha egyetértetek azzal, hogy elhalasszuk, és először szeretnétek az írásos verziót elolvasni, vagy pedig, ha már itt van a Lopez, akkor tegye meg a szöveges beszámolóját?

Pető Tibor: Szerintem, ha már itt van, akkor tegye meg, és akkor maximum utólag elolvassuk az írásos részét is. Viszont az ifjúsági világbajnokság és a Jeunesse Kupa beszámolót azt én megvárnám az írást, hogyha úgyis az Attila minden elnökségin ott van.

Pignitzky Borbála: Köszönöm. Akkot ezt a napirendi pontot, tehát a 3-as napirendi pontot én levonnám, hogyha egyetértetek, a mai ülésről. És tulajdonképpen ebből az okból kifolyólag került le ez az utánpótlás létszámcsökkenés akcióterv kidolgozása is. Mert nem volt az Attilának ideje rá. Úgyhogy ezeket a következő elnökségre tenném át.

Lőrincz Attila: Köszönöm, még annyit árnyalnám, hogy a beszámoló és az az akció terv, ez egy nagyobb lélegzetű dolog lesz szerintem, mert összefügg a kettő. Tehát, hogy azért is kértem, hogy emiatt nem szeretném összecsapni egy egyoldalas valamibe, hanem vannak összefüggések elég erősen a kettő között, illetve a jövőbeni elképzelésekre egy irány lenne levonva.

Pignitzky Borbála: Attila, ezt szeptemberben, személyesen a Magyar Sport Házában akkor ezt megejtjük, ezeket a témákat. Köszönöm. Még egy változás lenne, miután említettem, hogy a Tibinek 7 órakor ki kell lépnie az elnökségi ülésről, ezért egy nagyon fontos témán viszont szeretne jelen lenni, és ez a 8-as napirendi pont, a 2021. évi országos bajnokság beszámoló, és hát különös tekintettel arra a bizonyos hajótörésre, ami így az Imrééket érinti. Erre a napirendi pontra én meghívtam a dr. Geréby Zsuzsát, aki a versenybíráóság elnöke volt.

1. Tájékoztató az elnökségi határozatok végrehajtásáról

Pignitzky Borbála: A legfontosabb a folyamatban lévő ügyek közül a közbeszerzési eljárás. A közbeszerzési eljárás kiírást a múlt héten elindítottuk, azonban sajnos még nem lett közzé téve a pályázat, mert a közbeszerzési hatóság az ellenőrzés során visszadobta a pályázatunkat. Aggályosnak tekinti azt, hogy a bírálati szempontok között szerepelnek az olimpiai aranyérmek. Pontosabban az olimpián és a világbajnokságon megszerzett érmek száma a hajógyártók értékelésénél. Ma beszéltem

a közbeszerzési tanácsadóval, mondtam, hogy hát mindenben megegyeznek a bírálati szempontok azzal, ami az első körben, tehát kettő éve volt, és ott nem találta a közbeszerzési hatóság aggályosnak. Úgyhogy ezt ma visszaküldtük, ezt az indoklást, hogy ezzel nem volt gond, úgyhogy bízom benne, hogy ezt el fogják fogadni. Ha nem fogadja el a közbeszerzési hatóság, akkor viszont írásban kell ezt elég komolyan alátámasztanunk és indokolnunk, hogy ez nekünk miért fontos, hogy ez miért tulajdonképpen minőségi fokmérő.

A liciteljárás múlt héten, két hete a telepen. Én azt mondom, hogy rendkívül sikeres volt. Elküldtem ezzel kapcsolatban nektek az információkat. Folyamatban vannak a szerződéskötések. Három klubbal már aláírtuk a szerződést, ma kerültek kiküldésre a számlák. Tehát, hogyha minden igaz, akkor az elkövetkezendő egy hétben ezek a klubok már el is viszik a megvásárolt eszközöket. Balázs, szeretném itt neked megerősíteni, hogy a lajstromszámmal rendelkező motorcsónakok esetében ügyvédi ellenjegyzés szükséges az adásvételi szerződésre. Megerősítette az ügyvéd is. Úgyhogy most várom tőle azt az adásvételi szerződést, amin már ügyvédi ellenjegyzés van.

A műhelytámogatási szerződéseket kiküldtük. A hajófelújítások, az ifi nyolcasnak a filippi nyolcas alkatrészeket beszereztük. Felújítás alatt van ugyanígy az egymilliárdos hajókat, amiket kiváltottunk.

Az osztóndíj munkacsoport az ob-n összeült. Abban állapodtunk meg, hogy augusztus végén szeptember elején, illetve szeptember folyamán itt a nemzetközi szezon végén az Attila és a Dezső a szempontrendszer javaslatot összeállítja. Nekem volt egy feladatom arra vonatkozólag, hogy az egyes támogatásokon mekkora bérjellegű bértömeg számolható el. Jó hír, hogy az egyes támogatásokon már nem 40, hanem 60% bért lehet elszámolni, illetve a támogatás 60%-ig lehet bért, vagy járulékot elszámolni. Viszont nagyon célzottan. Tehát nincsen átjárhatóság. Például élsporton ugye csak a sportolók, edzők, szervezetfejlesztésen csak az iroda vagy gondnok vagy technikai munkatárs. Tehát ez viszonylagosan korlátozza a mozgásterünket, de erről bővebben akkor fogunk majd szerintem beszélni, hogy ha meg van a szempontrendszer. Én mindenképpen azt javasoltam, hogy ha meg van a szempontrendszer, és mielőtt elnökség elé kerülne, üljünk le azok, akik a munkacsoportban vagyunk plusz a pénzügyes kollégánk a Bea, aki nagyon jól átlátja a támogatásokat – a Zsuzsát nem érinti, mert az utánpótlás –, és ott beszéljük át, hogy milyen lehetőségek vannak még ezen kívül, amivel esetleg tudnánk az élsportot, edzőket finanszírozni.

A honlap fejlesztése folyamatban van. Körülbelül kettő héttel ezelőtt volt egy konzultáció az Ördög Laciékkal, ott átbeszéltük a főoldal tervét a menüsorral. Most készítik a mobilnézetet. Azt mondták, hogy körülbelül egy kettő hét lesz az, amikor ezzel elkészülnek, és akkor már be fogják vonni a fejlesztőt is, és akkor lesz a következő konzultáció. Reményeik szerint ez a honlap az ő részükről szeptember, vagy ősz folyamán el fog készülni. Ezt követően jön a tartalomszerkesztés

Sirály teleppel kapcsolatos beruházás, kivitelezés, még nem tudom, hogy mikor fog elkezdődni. Az EMMI megítélte a plusz 75 millió forintos támogatást. Körülbelül kettő héttel ezelőtt értesítettek erről minket, illetve a BMSK-t is. A szerződéskötés az folyamatban van. Hogyha ez a szerződés aláírásra kerül, akkor onnantól kezdve kettő hetünk van arra, hogy a munkaterület átadásra kerüljön. Ákossal szervezzük a költözködést. Ott a telepen el fogunk fézni, nagy valószínűség szerint egy, de az is lehet, hogy két sátorban. Az Ottóval evvel kapcsolatban már egyeztettünk. Ottó tud raklapokat adni, illetve Szegedről szeretnénk kölcsönözni állványokat, hogy pontosan mennyit, ennek a felmérése zajlik most. Én amennyire látom a folyamatot, én azt gondolom, hogy ebből augusztus végéig már biztos nem lesz semmi. Én ilyen szeptember közepére prognosztizálnám ezt a dolgot. De mi úgy készülünk az Ákossal, hogy ez augusztus végéig megtörténjen.

Van-e kérdések? Nagyon sok minden hangzott el tudom, és csak a legfontosabbakat mondtam. Kihagytam-e valamit, vagy van-e valami kérdés ezekkel kapcsolatban? Ha nincsen, akkor viszont én átadnám a szót Lopeznek.

2. Tokió Nyári Olimpiai Játékok – beszámoló

Molnár Zoltán (Lopez): 9 pontja volt ennek a beszámolóknak, amit nekem ki kellett tölteni. A 9 pontot, tehát mindig fölolvassom. Az első pont például kvalifikációs folyamat rövid értékelése, az

eredményesség és az esetleges kudarcok összetevőinek bemutatása, a sportág, szakág, mennyire ért el a világbajnokság következtében újra megfogalmazott terveket? Kérjük, külön is térjünk ki a világbajnokság okozta változásokra, problémákra. Például elmaradt versenyek, edzőtáborok, módosított kvalifikációs útvonalak, lemorzsolódott és/vagy feltörekvő versenyzők megbetegedése, betegség után terhelhetőség stb. Én tulajdonképpen ebben az egész beszámolóban, itt az első lépcsőben, mivel az olimpiáról kellene írni, tehát az olimpiai jelentés ebben a részében, én a saját szemszögemből a Bendegúzt és a női dublót írtam le, hogy ők ketten együtt készültek. A 2019-es kvalifikációs világbajnokság sikertelen szereplése után Bendegúzzal kielemeztük és a lányokkal a versenyt. És ezek alapján úgy döntöttünk akkor, hogy nyolc hónap van összesen a következő kvalifikációig, és mivel mi a Bendegúzzal úgy gondoltuk, hogy az őnála egység, tehát, hogy erre a 8 hónapra a dubló, vagy négy pár nem fér bele, merthogy nem tudunk úgy fölkészülni érdemben, úgy gondoltuk, hogy tudnánk kvalifikálni. Viszont a szkiifben úgy gondoltuk, hogy szerintünk a kvalifikáció meg lehet, ezért úgy döntöttünk, hogy szkiif. A lányoknál ott fölmerült az, hogy négy párban készüljünk tovább, és meg is kerestük a Polivka Dórárt és a Krémer Esztert, de ők nemet mondtak a négy párra, és így maradt a dubló.

Pignitzky Borbála: Lopez, bocsáss meg, beleszólhatok? Mert szerintem te ezen a ponton egy picit félreértettük egymást, de javítsanak ki az elnökségi tagok, hogyha rosszul gondolom, mi az olimpiáról szeretnénk hallani. Mert ott a beszámoló, azt tudom, hogy nagyon hosszú.

Molnár Zoltán: Nem hosszú. Tulajdonképpen ez a része a kvalifikációval foglalkozik. Akkor mondom a második pontot. Tehát igazándiból a közvetlen olimpiai felkészülés rövid értékelése után ez a második pont. A harmadik az olimpiai helyszíni edzések, edzőkörülmények értékelése. A negyedik pont az olimpiai mezőny színvonala, erőssége sportág világbajnoksághoz viszonyítva. Akkor én itt az első pontot befejezem, ezt majd elolvassátok. Itt egyelőre csak annyit írtam bele, ami fontos ebben, hogy a Covid nagyon beleszólott ebbe az egész felkészülésbe, és láttuk is a '20-as évben, hogy az így meg volt lőve. És nagyon nehéz volt fenntartani a motivációk mind a két csapatnál. A második pontban, a közvetlen olimpiai felkészülés. Ugye itt az, hogy az akklimatizáció volt, hogy melyik edzőtáborokat használtuk, milyen edzőtáborok voltak. Ugye nekünk az edzőtáborok a Varsány, Szeged, és azon kívül még mivel a Bendegúzzal meg tudtuk ezt csinálni, akkor ki tudtunk menni a horvátokhoz, illetve a németekhez is ki tudtunk menni. Akkor ennyi. A következő pont az olimpiai helyszín. Tehát kint az olimpia. Eleve a megérkezés. Tehát nem tudtunk edzőtábort, mert szerettünk volna edzőtábort az olimpia előtt. Nem lehetett, mert az adminisztrációs és a Covid szabályok miatt ezt másfél évvel ezelőtt kellett volna jelezni, 2019-ben kellett volna jelezni, 2019 decemberében, hogy mi szeretnénk Japánba kimenni edzőtáborba az olimpia előtt. Megkerestünk orvosokat, én megkerestem a kajak-kenu szövetségi kapitányt, a pekingi tapasztalta milyen volt, hogy hogyan történt az akklimatizáció neki. Ők például azt mondták, hogy szerintük ott ők hibáztak, hogy a Kovács Katiék kimentek előbb. És a németek csak annyival mentek ki, ahány nappal, annyival mentek ki, amennyivel az időeltolódás van, tehát annyi nappal mentek előbb ki. És a németnek meg jól kijött, és ugye azt láttuk, hogy Pekingben a magyaroknak nem jött ki olyan jól a kajak-kenuban. Az orvosunk is azt mondta, hogy sokkal jobb, hogyha csak annyi nappal előbb megyünk ki így, hogy nem tudunk, főleg így edzőtáborozni, ami ahány óra eltérés van, ez hét óra volt, ugye hét nap. Pont szerencsénk volt, mert az olimpiai faluban is megkötötték, hogy mikor lehet egyáltalán ki-be költözni a faluba. Ez 16-a volt, de a pályát csak 17-től használhattuk, és 17-én is csak úgy, hogy a hajót szerelhettük föl, vízre nem mehettünk ki. Úgyhogy ez a két napot az olimpiai faluban egy edzéssel egészítettük ki. Tehát ott a fitneszteremben ott tudtunk főnt edzeni. Az nagyon jó volt. Nagyon jól felszerelt volt. Az olimpiai falu nagyon jó volt, tehát olyan értelemben, hogy minden lehetőség volt. A szállás is szerintem remek volt. A Bendének főleg, mert kapott egy önálló szobát, ami tengerre nézett, és teljesen normálisan a nagy szobában tudott pihenni. Ugye minimalista volt az egész berendezés, mert a gipszkartonok nem voltak lefestve, ilyen papírágy volt, amin aludtunk. Mert a tokiói olimpiai rendezőbizottság úgy vállalta ezt az olimpiát, hogy az összes hulladékot, ami kint van, azt 100%-ban újrahasznosítják. És ezért mindent ennek rendeltek alá és minden így volt ott a szálláson is. Kint a pályán – mint általában az olimpián az evezés, az nagyon körülményes – mindenféle bemelegítéshez volt lehetőség. Tehát volt nagyon sok spinning, kétféle ergo méter a Concept2 és az RP3 is. Külön teremben volt mind a kettő. Nagyon szépen föl voltak állítva a

sátrak, a frissítők, tehát egy teljesen jól szervezett, mint általában az evezés azért elég jól szervezett szokott lenni. Az edzéstörvények is jók voltak. Délelőttönként evezünk, általában délutánra már nagyobb szél volt. A pályán nagyon remekül megoldották egyébként a hullám megfogását, viszont a szél nagyon erős volt. Tehát hullámsávon nem lehetett annyira látni a szél erősségét. És itt a világcsúcs idők is, amik voltak az első napon egy teljes tolószel, és hát igazándiból teljes tolószél volt. Igen. Ami segített is, de egyben hátráltatott is, ezt láttuk például a norvég dublónál, a könnyűsúlyú dublónál, akik beborultak, és ott volt egy pár ilyen malőr még, ami így előfordult. Én azt gondolom, hogy a pálya jó volt, csak nagyon zavaró volt ez az oldalszél. Bende is azt mondta, hogy pont a középfutamánál volt ilyen oldalszél, az elég zavaró volt, de hát mindenki megoldotta, nekünk is meg kellett volna oldani. És én a kiutazásunk, tehát a pályára nagyon korrekt volt. A leghosszabb idő az 25 perc volt, amíg kijutottunk. Általában 20 perc, 20 percen belül kint voltunk a pályán busszal. Az értekezés kint nagyon jó volt. Jobb volt, mint Rióban. Azt mondta, hogy a faluban az étkezés az sokkal változatosabb, és sokkal több választék volt. Akkor az olimpiai mezőnyben, tehát itt azért most látni kell ebben a mezőnyben, hogy a riói olimpiáról az első 12-ből összesen két ember, vagyis a Bendi az már ugye nem a tizenkettő, hanem ha 18-at vesszük, akkor összesen három ember maradt meg. A Damir Martin, az egyiptomi fiú és a Bendegúz maradt meg Rióból. A többiek mind kicserélődtek ebben a 12-es, illetve 13-at is mondhatjuk, mert mondjuk, az egyiptomi fiú itt nem szerepelt olyan jól, mint ott Rióban. Aki igazán kimaradt, az a lengyel fiú, aki azért '19-ben második volt, meg az idei évben is elég jól szerepelt az Európa-bajnokságon, illetve a nemzetközi, tehát a világkupákon. Egyedül ezen a pótkvalifikáción a kanadai fiú verte ki 4 másodperccel. És a nálunk a B döntőbe ugye a kanadai fiú előzte meg ugye a Bendegúzt. De igazándiból vehetjük azt, hogy a 12-es mezőny az így körülbelül az, ami a világbajnokságon is volt. Én azt gondolom, hogy ez jó versenyzés volt. Tehát, hogy 12-be nagyon könnyen került a Bendegúz, nem is mondhatjuk azt, hogy különösebb megerőltetést jelentett volna. A második futamnál, ott volt egy kis hibája, hogy ott elnézte, hogy a japán fiú eddig mindig Filippi hajóban ment, és most egy Empacher hajóban ment, és azt hitte, hogy a Damir Martin megy mellette. Mert az volt a terv, hogy mi együtt próbálunk menni a Martinnal úgy, ahogy az edzéseken. De végül is így simán jutott be másodikként, nem volt probléma. Azt lehet látni itt az olimpián, hogy összesen ugye van 14 szám. A 14 számban van 51 érem. Ezt az 51 érmet 17 ország osztotta el. A hollandok és az új-zélandiak voltak ebből a vezetők, akik 5-5 érmet tudtak magukénak. Az ausztrálok 4-et. A román, Kína, Olaszország 3-at. Franciaország, Írország, Nagy-Britannia, Horvátország, Kanada, Németország 2-öt. Lengyelország, Dánia, Ausztria és Görögország 1-et. Tehát, hogy eléggé széles lett a spektrum itt az érmei szerzésében. Nincs igazán uralkodó. Ugye a Nagy-Britannia, aki eddig eléggé ott volt, most két érmet gyűjtött összesen össze. Annyit, mint a horvátok. És azt hiszem, hogy a briteknek aranyérmük nem is volt. Ha jól tudom. Tehát, hogy eléggé kiegyensúlyozott lett a mezőny. És mint látjuk, hogy a görög, ahogy megnyerte ezt az olimpiát, hogy nincsenek kiosztott helyek. Tehát itt a görög a '19-es vb-n 10. volt, tehát döngette a kapukat, pont a Damir Martin verte őt ki, ő volt a 9. És a görög a '20-as évben elég jól szerepelt, ott lehetett látni, hogy a '20-as évben végig a versenyeken, majdnem éremszerző helyen volt. De nagyon sokszor úgy csinálta, hogy 1800-ig ő vezetett, meg ott volt az első helyen, és itt az olimpián fordítva csinálta, hogy nem az elejétől vezetett, hanem a közepén ment el, és úgy tartotta meg. És ugye a görög azért meglepetés volt, hogy ő nyerte meg az egypár evezőst. És egy pár számban még azért volt ilyen meglepetés. A többi pontban egyébként a versenyző véleménye, az edzők véleménye és tapasztalatai az a 8-as pont, a 9-es pont pedig annyi, hogy a MOB felé mit láttunk kint az olimpián, hogy mi az, amit még lehetne jobbítani, illetve javítani. Ezek a pontok vannak. Ha bármi kérdés van, szívesen válaszolok.

Cseh Ottó: Én köszönöm a beszámolót és azt gondolom, hogy mindegyikünk nevében nagyon jár a taps és az ováció, ez egy fantasztikus szereplés volt ez a 10. hely. És én külön szeretnék ehhez mindegyikőtöknek gratulálni.

Vanczák Gergely: Én is gratulálni szeretnék Lopez. Szóban ezt már megtettem. Egy olyan kérdésem lenne, hogy a Bendinek a fejlődését így hogyan értékeled? Tehát, hogy szerinted innen, hogy lehet, merre lehet továbblépni, lehet-e továbblépni?

Molnár Zoltán: Lehet. Én azt gondolom – és nem csak én jegyeztem meg kint az olimpián, hanem többen is megjegyezték ezt –, hogy a Bendi annyira jól versenyzett, hogy ebből a következő olimpián akár érem is lehet. És mi is ezt látjuk, hogy bármit tudunk csinálni. Tehát tudunk előre lépni. Rengeteg van még ebben. De megbeszéltük, ez csak úgy megy, hogy ha a világbajnokságokon, ami közte van, ez a kettő, tehát hogy nem a pótkvalifikációról kvalifikálunk, hanem a rendes világbajnokságról kvalifikálni. És ha lehet, mi azt gondoljuk, hogyha bármilyen ilyen tervünk van, hogy érmesek szeretnénk lenni, akkor ugye nem a B döntőből kvalifikálunk, hanem az A döntőből. És én azt gondolom, hogy bent tudunk lenni az A döntőben.

Vanczák Gergely: Akár már a következő évben?

Molnár Zoltán: Igen. Én azt gondolom, hogy már jövőre. De nemcsak én, hanem a Bendivel közösen gondoljuk ezt.

Vanczák Gergely: És mi az, amin változtattatok? A tavalyi évben, meg az azt megelőző évben ugye a Bendi szereplése nem volt ennyire meggyőző, mint most, ebben az évben. Mi az, amin változtattatok? Hogy most így meglódult.

Molnár Zoltán: Igazándiból a gondolkodás az, ami változott a Bendénél, a másik pedig az azt önbizalom, amit összegyűjtött a horvátoknál. Tehát, hogy azt lehetett látni, hogy ugye '19 őszén, mikor kiment a horvátokhoz először, és ők szkiffeltek, akkor az első két hétben versenyben nem volt a Bendegúz. Tehát, hogy le volt maradva, és az utána következő három hét, mert öt hetet töltöttünk ki, teljesen olyan volt, hogy igazándiból a Bendi, hogy mondjam, elől is tudott menni. Tehát, hogy végig, tehát az összes edzésen ott volt versenyben, illetve elől ment, majd megverte a Martint. Volt, hogy őrjöngött magában, tehát, hogy úgy lehetett látni, hogy ő odatesz mindent, és nem tud elmenni a Bendének. A másik pedig az, hogy a Damir Martinnal is edzettünk együtt, és egy idő után már nem mi kerestük a Martint, a Damirt, hogy együtt edzünk, hanem ők jöttek oda, hogy ez az edzésük, hogy így csináljuk-e velük? És kint is ez volt, hogy mondta, hogy a Damir, hogy akkor most egy jó edzés lesz így a következő futam, merthogy ők ketten mentek ott egymás mellett. Tehát hogy én azt mondom, hogy a gondolkodás, illetve az, hogy a hit megváltozott a Bendében. Igazándiból ez az, ami változott.

Vanczák Gergely: A törökországi edzőtáborról mi a véleményed?

Molnár Zoltán: Katasztrófa volt. Én szerintem, de ezzel a véleménnyel én önállóan vagyok, tehát, hogy a többi edzővel sem, mert mind a négy edző, aki kint volt, azzal sem. Nem tudtunk normálisan edzeni. Nem tudtunk úgy edzeni, ahogy szerettük volna. Próbáltuk volna, sok viharos nap is volt. Beszéltünk a bolgárokkal előtte, ők mondták, hogy ők ezt az időszakot mindig ki szokták hagyni. Meg sem a kaja, sem a kondi lehetőség nem volt olyan. A kerékpár végül is olyan volt, merthogy elkértük, a Haller Ákostól kaptunk egy gravel bike-ot, és azzal tudott tekerni. Tehát, hogy meglepő volt az, én is bicikliztem, és hogy a törökök nagyon jók, kulturáltak voltak, sokkal kulturáltabbak, mint a magyarok, az autók a kerékpárosokkal szemben. Ebből a szempontból az jó volt, az egy kellemes csalódás volt. De nem tudtunk olyan felhőtlenül készülni, mint általában szoktunk.

Pető Tibor: Igen, én is csak gratulálni szerettem volna, hogy azzal egyetérteni, amit mondtál a Gergő első kérdésére, hogy ha erre úgy érzitek, hogy képesek vagytok, és azért ez az év megmutatta, hogy képes a Bendi nagyon jól versenyezni egy egész évben, vagy huzamosabb ideig, akkor viszont az a cél, hogy a következő világbajnokságon ezt bizonyítsa, és az egyenes kvalifikáció az mindenképpen egy nagy pozitívum lenne.

Molnár Dezső: Én is gratulálok Lopeznek innen is. Mindenesetre nagyon örülünk ennek a 10. helynek, amit elért a Bendi, és örülök neki, hogy ugyanazt az eredményt el tudta érni, mint Törökországban. Én azt gondolom, hogy egész évben nem láttunk olyan pályát tőle, csak az olimpián és Törökországban, azok a nagyon rossz feltételek mellett. Nyilván ennek éle van. Viszont egy valamit szeretnék kérni, hogy ahogy hallottam a beszámoló elején, az leginkább a szövetségi kapitányi feladat lenne, hogy a kvalifikációra készülő csapatoknál, hogy mik is voltak azok a hátráltató tényezők, meg hogy kik voltak Covidosok. Tehát gyakorlatilag ne azt a két csapatot emeljük már ki, hanem több csapattal

próbálkoztunk. Azért azt a részét hagyjátok már meg nekünk, és az élménybeszámolós részt azt pedig a nyilvánvaló, hogy a Lopezék csinálják. Ennyit szeretnék kérni. Jó? Tehát úgy menjen már be a MOB-ba, hogy látható legyen, hogy hány csapat indult, és hogy hogyan hátráltatta például a legutóbbi olimpián 9. perorunkat a Covid, hogy meddig vetette vissza. Jó? Ilyeneket. Az is csak egy, és akkor még a többi próbálkozásainkat is, azt is azért próbáljuk már megindokolni, mert ha jól értettem, ahogy felolvasta a Lopez ezt a nyomtatványt, erre azon is kérdeznek, hogy a kvalifikációval kapcsolatban mik történtek, milyen körülmények voltak. Jó? Köszönöm szépen.

Pignitzky Borbála: Itt csak, és kizárólag a Bendére kérdeztek rá ebben a dokumentumban. Nem a Magyar Evezős Szövetséget kérdezték. A Lopez közvetlenül a MOB-tól kapta a kérést. De ez nem a teljes csapatról és a teljes magyar válogatott felkészüléséről és lehetőségeiről szólt. Én egy picit meg is lepődtem, hogy a Lopez a lányokat megemlíti benne, mert szerintem, ha a lányokat megemlíti, akkor mindenkit meg kell említeni. De ebbe nem szóltam bele.

Molnár Dezső: Nyilván akkor ez tévesztett meg engem is. Bocsánat, akkor elnézést.

Pignitzky Borbála: Nem, nem. Azt nem a Lopez írná, hanem te. És te is szoktad írni ezeket. És már le is írtad tulajdonképpen, és ezt be is küldtük a beszámolóban.

Molnár Zoltán: Teljesen jogos, hogy ezt az olimpiai szereplőktől kérték. Ez azért van így, mert biztos fognak kérni egyébként külön beszámolót majd a szövetségtől erről, erről az egész Covidos időszakról is szerintem, mert most szerintem egy széles spektrumú felmérést akarnak csinálni, hogy mi történt meg hogy történt. Mert ugye a támogatást is így szeretnék mögé tenni.

Pignitzky Borbála: De hát már azt a féléves beszámolóba is beletettük. Van külön ugye a Covidra, oda is. Tehát ezt körülbelül már négyszer, ötször leírtuk ezt a történetet. De ez most közvetlenül tényleg csak és kizárólag a kvalifikáltokról szólt.

Molnár Zoltán: Igen, mert ha megnézik, akkor most nem egy sportág, mondjuk, a kajak-kenu, az kimagasodik, de a többi, tehát, hogy több sportág hozta össze ezt az eredményt most, amit a magyar olimpiai csapat produkált. És ez szerintem pont ezt támasztja alá. Beszélgettem egy-két ilyen vezetővel, és ők azt mondták, hogy mennyire bizonyított az, hogy támogatni kel a sportot, merthogy mennyire jól sikerült ez az olimpia ilyen szempontból. Tehát, hogy ez egy bizonyított dolog most, a sport támogatása.

Varga Tamás: Én is szeretnék gratulálni Lopeznek meg az egész csapatnak, aki segített titeket ebben a felkészülésben. Illetve azt szeretném megkérdezni, hogy ugye itt már az előző kérdések kapcsán két dolog előkerült, hogy kiemelted, hogy a horvátokkal való felkészülés az komolyan segítette ezt az eredményt, illetve, hogy a Törökország az az, amit nem biztos, hogy még egyszer végig csinálnád, vagy így végig csinálnád. Az a kérdésem, hogy van-e más ebben a felkészülési időszakban, amit azt mondasz, hogy ez kifejezetten jó volt, ez fontos lenne számotokra, illetve olyan esemény, olyan felkészülési állomás, tábor, verseny, ami viszont nem, és azon változtatni szeretnél.

Molnár Zoltán: Ezt egy picit át kell gondolnom. Egyébként, hogy a török táborban azért abból a szempontból jó volt, hogy ott voltak a többiek is. Tehát, hogy az fontos lenne, hogy ez az összetartás meg ilyesmi, azért nem volt rossz. Ott az az egy, amit úgy igazándiból kifogásoltam, hogy nem döntöttük el, tehát, hogy nem az volt, hogy ilyen a lelegején eldöntöttük, hogy gyorsan az egészet és utána csapatokat építettünk belőlük, hanem nagyon sokáig húztuk ott a szkiffeket, és csapatokat nem építettünk. Ez a csapatépítés szempontjából. Nekünk azt, hogy milyen volt a török tábor, azt így elmondtam, de maga az edzőtábor, tehát az, hogy együtt vagy, így az egész csapat együtt, az nem volt olyan rossz. Csak ezt egy más helyszínen meg lehetne csinálni szerintem normálisan az egész csapattal. Mert akkor szerintem többen lehetnének, akik döngetnék a kapukat. Viszont ez óriási pénz, meg szerintem igazándiból a közös munka is. Tehát itt amin változtat még sokat, az az, hogy igaz, hogy én vagyok pont a legkirívóbb ebből, a közös munka, tehát, hogy az edzőket is közösre hangolni. A magyar evezésnek nagyon fontos lenne, én azt gondolom.

Molnár Zoltán: Ami nagyon jó volt, és ezt mi a horvátokkal meg akarjuk tartani, mert ők világszínvonalúak. És ezt lehetett látni, mert én ezt a kajakosoktól lestem egyébként, nemcsak a saját ötletem, hanem a kajakosoknál, mikor a Csipesék jók voltak a, a Holmann Knut, ő itt edzett, és itt nőtt föl rajtuk, és abból lett háromszoros olimpiai bajnok a norvég fiú. És hát a jobbakkal együtt edzeni, az mindig nagyobb kihívás. Az olyan, mint az iskolában is a gyerekek. Szerintem az, hogyha egy jó osztályba jársz, az mindig jobban felemel, mint amikor egy olyan most ilyen gyengébb képességű osztályba, akkor biztos, hogy nem olyat fogsz végezni, a magasabb iskolákat. Tehát én azért gondolom azt, hogy kell a külső is, kell ez is, de nekünk, úgy a versenyzőknek, mint az edzőknek, a gondolkodását kell megváltoztatni. Tehát, hogy nekünk kell úgy hozzáállni, hogy a gondolkodásunkat is merni kell nagyot álmodni. Csak azt el is kell kezdeni. Nem tudom, hogy válaszoltam-e, Tomi, hogy mi az, amit teljesen változtatni kell.

Varga Tamás: Igen, részben. Amit különösen örömmel hallottam ezt a közös munkát, hiszen most kimondhatjuk, hogy ti vagytok az etalon, ugye amihez a többiekhez oda kell érni, fel kell érnie. Tehát ezek a közös edzések szerintem ezek nagyon hasznosak, és ugye, amit te elmondtál így a horvátokkal kapcsolatban, hogy a jobbakkal edzeni, most ugyanez elmondható itt Magyarországon, hogy ti vagytok a jobbak, és a többieknek az egy nagy előny, hogy ha tudnak veletek készülni, és akkor ezáltal kicsit erősíteni a magyar evezést. Ez szerintem nagyon örömteli gondolat. Bízom benne, hogy ez meg is fog valósulni.

Molnár Zoltán: Több verseny kéne. Az idei év azért volt rossz nekünk, abból a szempontból volt rossz, hogy ugye a Bendegúz októberben Covidos volt. Az 8 hét volt amíg felépült. Elég keményen. Itt lett a szolnoki táborban, amiben itt voltunk, itt volt a felépülése, nem igazán tudott intenzíven dolgozni, nem tudott úgy benne lenni annyira. És itt kezdett úgy fölzárkózni, és akkor utána szépen lassan vissza tudott állni a pulzusa, meg minden már visszaállt. És ugye a török táborban ott már mivel csúcsra kellett járnunk, ott már sikerült úgy felhozni a formát, meg ott tisztáztuk is, ha nem voltak teljesen világosak a válogatási körülmények, és a Dezsővel tisztáztuk is ott a dolgokat – ha mindent nyer a Bende, akkor nincs probléma. És akkor ő így állt hozzá, hogy mindent meg kell nyernie. Az edzéseket is meg kell nyerni, amire beálltunk, mert nem minden edzésre álltunk be. És azokat is meg kell nyernie. És akkor utána viszont ő megkapta az oltást. És az oltásnál az első is leverte, de a második az ugye pont a zágrábi világkupa futam előtt volt, és az nagyon leverte. 40 fokos láza volt, és mondta, hogy ő ilyen rosszul még nem volt. Tehát a hideg rázta. Épp azt beszélgettük la Damir Martinnal is, hogy a Bendének a tök mirigye begyulladt, és féltünk attól, hogy nehogya valami visszamaradjon. És a Damir Martin is mondta, hogy neki is begyulladt, tehát a hóaljmirigye, meg ott a nyirokmirigyei, és ő is azt mondta, hogy óvatosabban kellett neki is akkor csinálni. Ráadásul az volt a jó, hogy a Bende azért azt a zágrábi versenyt ugye ott is kétórás különbség volt, hogy végig küzdötte, tehát, hogy nem az volt, mint az Európa-bajnokságon ősszel, hogy egyhelyben állt, és hiába kapart, mert azt is próbálta megcsinálni, és lehet, hogy ott már Covidos volt, vagy beteg volt, vagy nem tudom én, mert azt is végig hajtotta. Tehát, hogy már ott elkezdte ezt, hogy tökmindegy, mi van, a tempót megtartja, és végig küzdi az egészséget és végigharcolja saját magával is, meg az ellenfelekkel is az egészséget, és ezt megpróbálta Zágrábban is. De ennyi volt benne akkor. Tehát ott azért eléggé szarul is ment, és [00:54:08] meg már kezdett följönni, és ugye ott a kidöntőben, amikor bent volt, mert ott többen szerettünk volna lenni, ott ugye, hogyha előbb kezdi a finist, akkor utoléri, és meg is nyeri ott azt a lengyelt, azt utolérte, úgyhogy a lengyel azért vezetett valami 6-8 másodperccel. És azt utolérte ott a végén. Tehát több verseny is kell, az egyértelmű, mert gyakorolni kell ezt a versenyzést. Minél több versenyt kell csinálnunk jövőre.

Varga Tamás: Értem, köszönöm szépen.

Pignitzky Borbála: Köszönöm. Amennyiben nincs további kérdés akkor ezt az elhangzott szóbeli beszámolót majd az írásos beszámolóval együtt fogom előterjeszteni, elektronikus előterjesztés formájában.

Kokas Péter: Tehát a szakmai beszámoló után azért vártam meg, hogy egy orvos szakmai véleményét mondjak ehhez, amit a Lopez elmondott, hogy ez most már nagyon egyértelmű, és a szakmai körökben

ez világhosszúvá vált, most már a Covid után sok adat összegyűlt, hogy a Covidos sportolóknál abszolút nem is ajánlják – és ugye mi már késő volt, amikor ez nyilvánosságra került – 3 hónapig semmiféle komoly edzőmunkát nem javasoltak. És én úgy látom, hogy a Bélálék is belecsúsztak abba, hogy Covid után indultak versenyen, és a Lopez is elmondta ugye a Bendének a különböző gondjait. Tehát az egész Covidos fertőzés utáni 3 hónap az teljes bizonytalanság, és rendkívül sok versenyzőt érintett. Most már utólag vagyunk, így most már könnyű mondani, hogy három hónapig nem is lehetett volna tulajdonképpen indulni ilyen komoly versenyeken, mint amin részt vetettek. Csak ennyit szerettem volna hozzátenni a gratuláción túl a Bendi felé.

Szántó Éva kapcsolódik az üléshez.

3. 2021. évi Országos Bajnokság beszámoló és hajótörés

Geréby Zsuzsanna: Szervusztok! Szép estét mindenkinek! Hozzám igazából panasz ezen az egy hajóbaleseten kívül, amit ugye az elnökséghez vagy a szövetséghez benyújtottak a sérült hajó versenyzői, ezen kívül más panasz nem érkezett. Egyes ilyen felszisszenések mindig szoktak lenni, a versenyzés következtében fellépő heves indulatok nyilvánvalóan jelen tudnak lenni. Egy óvás történt, amit nagyon sajnálok, hogy ez megtörtént, ugyanis nem a benevezett versenyző ült a hajóban, amit egy másik csapat felszúrt. És egy alkalommal pedig egy néző, egy szülő tett panaszt, hogy fölismerte, hogy nem az a gyerek ül egy csapatnak a hajójában, aki be van nevezve. Ami nagyon-nagyon sajnálatos. Ezeket a kérdéseket elintéztük. Sajnos kizárás lett mind a két esetben ennek a történetnek a vége. Ezen kívül igazából más olyan jelentős dolog nem történt, amit én úgy fel tudnék idézni, vagy éppen szükséges lenne felemlíteni. Valóban embert próbáló volt, nagyon sok volt. Első nap – ezt megszámoztuk – száz futam volt. A többi napokon kevesebb, ugye a vasárnap nyilvánvalóan sokkal rövidebb volt. Minden versenybíró tette a dolgát, senkitől, egyetlenegy versenybírótól egy árva rossz szó, egy panaszos felhang, semmi nem volt, hogy meddig kell a pályán lenni, milyen feladatokat kell ellátni, már 12 órája ott vagyunk és dolgozunk. Mindenki azt mondta, hogy ha kell, akkor dolgozzunk akár többet is, hiszen ezért jöttünk ide. Nem tudom, egyáltalában az ob-val kapcsolatosan van-e valakinek valamilyen észrevétele, vagy bármi, szívesen állok elébe. De igazából ez a hajóbaleset a téma, ami kiemelésre igényel.

Akkor térjünk rá erre a hajóbalesetre. Igazából erről készítettem már egy írásos összefoglalót, azt én fönntartom változatlanul. Most így az elnökségi ülésre, tehát erre a napirendi pontra, én ismételtelen beszéltem azokkal a versenybírókkal, akiknek voltak információik az esettel kapcsolatosan. Ugye egy videofelvétel is rendelkezésre áll. Én láttam egy olyan videofelvételt is, amely egy pár másodperccel hosszabb, a történéseket már korábban ábrázolja, mint amit te, Bori, megküldtél nekem. És a célbírókban, akik voltunk, voltak, beszéltem velük, én magam is ott voltam, továbbá a pályabíróval, aki azt a 8-as futamot hozta le, ugye amelyik érintve volt ebben az esetben, vele is beszéltem. A céltoronytól indítom az elmesélést, hiszen én magam abban vettem részt, onnan láttam az eseményeket. Bejött a futam. Ami nagyon meglepő volt, hogy az egyik érintett hajó, a Dávid Imrééknek a csapata olyan nagyon jelentősen később érkeztek meg, tehát egy olyan jó, egy olyan rutinos versenyző. És most megnéztem az időpontokat, ugye ők a 79-esek, az I csoportba tartoznak, és 05:08-as idővel érkeztek be. És a H csoportosok, a Nógrádi csapat az 3:48-cal, tehát több mint egy perces időkülönbség volt közöttük. Majd a célbírókban tette a dolgát, intéztük ott a futam beérkezésével kapcsolatos egyéb feladatokat, amikor egyszer csak felemeltük a fejünket, néztük, hogy jön a következő futam, amikor is észleltük azt, hogy a Dávid Imrééknek a csapata az elindul a díjkiosztó stég felé, azonban a céltoronytól számított második pályán jött. Ezt azért kell így mondanom, mert rá kellett jönnünk, hogy a rajtban 0-7-ig vannak számozva a pályák, a célban pedig 1-től 8-ig. Tehát én az 1-től 8-ig számozást alkalmazom most, és a 7-es pályán indult elfele. Belenézünk a pályába, és láttuk, ahogy emlékezetünkben próbáljuk földidézni, hogy talán egy 300 méter lehetett a futamtól. Hogyha a beérkezési időket nézzük, valamint azt a videofelvételt, hogy az a 8-as pályán jövő csapat az a legelső között volt. Ő, valamint az 1-es pályán lévő csapat versengtek egymással, hogy melyikük fog leg hamarabb bejutni. Én voltam az, aki észleltem ezt, és miután ott a céltoronyból közvetlenül a pályára kiszólni nem lehet, ezért abban a pillanatban fölkaptam egy gigafont, körbekerültem az

ajtóhoz, és ami a tribün felé van egy terasz, annak a legszélső részéhez, a vízhez legközelebbi részéhez odamentem, és figyelmeztettem a felevező csapatot, hogy húzódjon le. Azonban szerintem ők sem számítottak arra, hogy pont ő, aki a díjkiosztóhoz fog fölevegni, majd ők kap egy figyelmeztetést, egy versenybírói felhívást, amire neki oda kellene figyelni. Nem tudom, hányszor, de többször mondtam el, hogy figyeljenek oda, amikor észbe kaptak. Még amikor a céltoronyból láttuk, hogy a 7-es pályán indul vissza a díjkiosztóhoz, akkor nemcsak én, hanem még kettő versenybíró észlelte azt, hogy nem néztek egyébként bele a pályába. Akkor elkezdtek kifele jönni, de pont akkor szerencsétlenségükre – ugye ez nagyon jól látható a videón – a 8-as pálya széle, valamint a vízpart széle közötti vízi folyosón jött a mások csapat, amelyik szintén a díjkiosztóra igyekezett, és hát így történt meg az esemény. Ez volt a céltoronyról való látvány. A pályabírót is megkérdeztem, hogy mi történt. Ő elmondta, hogy neki az volt a problémája, hogy ahogy elkezdtek finiselni a csapatok, és ugye perorokról van szó, a perorokra jellemző az – nem mindenre természetesen, de nagyon sok esetben –, hogy amikor finiselésre kerül a sor, nem figyelnek az egyenes haladási irányra, hanem mindenki teljes erőből elkezd húzni amennyire csak tud, ebből fakadóan a hajónak nem egyenes az útvonala. És a 7-es folyosón menő csapat, amelyik némileg le volt maradva a 8-as folyosón evező csapattól, kezdte leszorítani ezt a 8-as csapatot, mert jöttek a pálya széle felé. Azt mondja, hogy ő ezt a csapatot próbálta beljebb vinni a vízi folyosóra, hogy a 8-as csapatot azt ne dúrja le úgymond a pályáról, és hogy nehogy ők egymással összeütközzenek. És ő olyan, a 4-es pálya környékén ment, viszonylag lemaradva, előrébb meg nem tudott jönni, mert lemaradó csapatok is voltak, és az ő elhelyezkedésük miatt nem tudott közelebb menni e kettő érintett csapathoz. Amikor pedig már lett volna lehetősége bármilyen figyelmeztetésre, akkor pedig gyakorlatilag bekövetkezett az ütközés. Ennyit tudok elmondani az esetre vonatkozólag.

Pignitzky Borbála: Kiküldtem az elnökségi tagoknak Imrééknek a levelét, mert ugye az országos bajnokságot követően írtak nekem egy levelet, de ott az országos bajnokságon már több elnökségi tagnak jelezték, hogy úgy gondolják, hogy a Magyar Evezős Szövetség teljes mértékben vagy nagy mértékben felelős azért, hogy ez az eset megtörtént. A levélben kártérítést kérnek a hajó javítására, de miután a Schellenbacher szabadságon van nem tudom, hogy milyen mértékű lesz a javítás költsége. Illetve nekem a győriek is küldtek, akik a 8-as pályán eveztek le a következő futamban, és akik ütköztek Imréékkel, ők is írtak egy levelet, és ők is jelezték, hogy az ő hajójuk is megsérült, kb. 100-120 ezer forintos kár keletkezett. Azt gondolom, hogy az elnökségnek az a feladata, egyrészt, hogy megállapítsuk, hogy valóban terheli-e felelősség a Magyar Evezős Szövetséget, illetve, hogyha igen – vagy ha nem –, akkor is az elnökségnek el kéne döntenie azt, hogy ilyen mértékben járulunk hozzá ehhez a hajójavításhoz.

Varga Tamás: Köszönöm. Én azt szeretném megkérdezni, hogy akkor ti mint a versenybíró, akkor azt mondjátok, hogy gyakorlatilag az Imréék nem a szabályoknak megfelelően eveztek föl a díjkiosztó pontonhoz. Jól értem ezt?

Geréby Zsuzsanna: Igen, jól értem. Ők hivatkoznak arra a levelükre, ugye amit Bori megküldött nekem, hogy a szélső pályát igénybe kell venni ahhoz, hogy föl tudjanak evezni a díjkiosztó stéghez, mert annyira keskeny a vízfolyosó, a legszélső pálya és a part között. Továbbá még a felevezésnél ott van a vízimentőknek a stégje, és az ő gumimotorcsónakjuk is. Na most valóban, a díjkiosztó stégnél tényleg nagyon keskeny maga a hely, amikor már valaki ott kiköt, és ahhoz valóban igénybe kell venni egyébként a 8-as pályát. Azonban pont arra kaptuk fel a fejünket ott a céltoronyban, hogy a 7-es, tehát nemcsak a szélső, hanem a 7-es pályán kezdték el a visszavezésüket. A céltoronyban nincsen lehetőség arra, hogy mi ott közvetlenül közbe tudjunk lépni, tehát nekünk minden esetben ilyenkor meg kell kerülni ott bizonyos részeket, és csak úgy tudunk kimenni a teraszra, hogy onnan tudunk figyelemfelhívást mondani a versenyzőknek, hogy ezt ne tegyék meg. Egyébként az az érdekes, hogy az esetek követően – és szerintem ezt mindenki tudta pedig, hogy milyen eset történt – a további napokon több alkalommal még kellett csapatokat figyelmeztetni, hogy ne menjenek rá a pályára. Maga a levél, amit a sérült hajóknak a csapatai írtak, ugye mondják azt, hogy a következő napokban már marsallt alkalmaztunk és irányítottuk a forgalmat hasonló esetekben. Ez való így igaz. Hogyha egyszer megégetjük a kezünket, akkor utána már nagyon félünk. Igen. Tehát figyeltünk arra, hogy amikor 7-es

és 8-as futamok jönnek, meg amikor kicsi gyerekek, tehát főleg ezek a tanuló számok, akkor senkit, tanuló gyerekeket például nem engedték fel, hanem későbbiekre tettük, a hajó kikötése után az eredményhirdetést, ezt Anikóval meg is beszéltük, hogy ez így legyen.

Varga Tamás: Én egy videót láttam, hogyha jól emlékszem, akkor ők a kikötést úgy próbálták meg, hogy rátolni a díjkiosztó pontonra, ugye? Tehát nem a hajó orrával. Tehát valamikor ők meg is fordultak ott a szélső pályán.

Geréby Zsuzsanna: Szerintem nem.

Pignitzky Borbála: Szerintem nem így volt. Nem. Csak keresztbe fordultak.

Varga Tamás: Keresztbe fordultak álló helyzetben?

Geréby Zsuzsanna: Tehát a célvonalon bementek, megfordultak, és rendes menetirány szerint ők úgy eveztek, ahogy menetirányba fordulunk a hajóval, úgy eveztek a díjkiosztó stég felé. Akkor, amikor észlelték azt, hogy a pályán jönnek vele szemben, akkor ők azt választották, hogy valahogy elkezdtek tolni. A tolás során viszont félig-meddig keresztbe fordultak, olyan srég vonalban, ez jól látszódik a videón. És az volt még a további szerencsétlenségi elem ebben a történetben, hogy a másik sérült hajó csapat pont akkor evezett fölfele a 8-as pálya széle és a víz széle közötti vízi folyosón. És pont ők egymásnak nekikoppantak. És akkor megtorpantak. És már nem volt semmilyen lehetőségük arra, hogy bármelyikük is bármilyen manővert végezzen a hajóval.

Varga Tamás: Igen, amit én láttam az az volt, hogy már gyakorlatilag keresztbe állt a hajó, ugye úgy megy át a Dávid Imréék hajójának orrán a másik hajó. Szerintem utólag könnyű okoskodni, de talán, hogyha az egyes húzott volna, és egy kicsit visszafordítja a hajó orrát, akkor lehetett volna talán csökkenteni. De ugye visszatérve oda, tehát hogyha azt kellett volna megtenniük, hogy megkerülve azt a szélső bóját, ott akkor gyakorlatilag a nullás pályán fölevezni.

Szántó Éva: Nekem csak néhány apró észrevételem meg kérdésem lenne. Szerintem alapvetően ugye a helyzet az, hogy tudjuk, hogy mi menetiránynak háttal haladunk a vízen, ezért mindenféle óvintézkedést meg kell tenni, kezdve onnan, hogy jó közlekedési rendet mindenki felé kommunikálni kell – legyen az versenyző, edző, versenybíró, bárki, aki a versenyben részt vesz. És azt mindenkinek tiszteletben kell tartani. A másik, sajnos a szegedi pályának olyanok az adottságai, hogy amennyiben 8 pályát, vagy amennyiben a parthoz legközelebbi 8-as vagy akárhányas pályát használjuk, szerintem egy picit jobban erre oda kellene figyelni, hogyha a 8-as pályát vagy a legszélső pályát használjuk, vagy a 7-est. Tényleg nagyon szűk a hely, még akkor is, hogyha valaki véletlenül nem bóklászik rá a pályára, csak ott vannak a díjátadó stéghez kikötve a hajók, ha már kicsit kijebb van tolva a lapátjuk, vagy egy hullámtól egy picit távolabb kerül a hajója, már probléma lehet. Hogyha történetesen a versenyben lévő hajó, ne adj Isten bójasoron vagy akár el is hagyja a saját pályáját. Tehát hogy ez inkább a jövőre nézve tanulság szerintem a MESZ-nek vagy annak a versenyrendezőnek, aki ott rendez, hogy ilyenkor érdemes esetleg oda plusz erőforrást tenni, hogy erre figyelni, mint ahogy csináltátok a következő napokban. Az, hogy ennek versenybírónak kell lenni, vagy kinek kell lenni az egy másik kérdés.

Amit tőled szeretnék kérdezni, hogy olvastam a te beszámolódat vagy erre vonatkozó összefoglalót is, meg megnéztem a jegyzőkönyvet és az eredményeket, és ugye a pálya lefolytatását azt a pályabíró rendben lévőnek találta, ugyanakkor nem értem, hogy hogy kerülhetett mégis az a győri egység utolsó helyre, és méghozzá nagyon sokkal, tehát több mint egy perccel az utolsó helyre. Mondjuk, a videó, amit én láttam az nem a célvonalon készült, tehát nyilván a szög az nem engedi, hogy egyértelműen meg lehessen állapítani, hogy éppen hanyadik helyen meg meddig voltak azon a helyen. Ha az ütközés az a célvonal előtt történt, már tehát a pályán, és ők ezért nem tudták időben befejezni a pályájukat, tehát hátráltatva voltak, nekem azért kérdés, hogy ezt miért egy rendben lefolyt pályának értékeljük. Igazából ez a kérdésem. Az egészszel kapcsolatban meg az a meglátásom, és tényleg ne haragudjatok, nem voltam ott, tehát pusztán azokból az információkból, amiket leírva láttam, senkivel nem beszéltem egyébként az esetről, csak Borival nagyon szőrméntén, más téma kapcsán került szóba, én úgy látom, hogy azért némi felelőssége az Evezős Szövetségnek van. Nyilván ez nem mentesíti a csapatot az alól,

hogy igenis oda kell figyelni és betartani a közlekedési szabályokat bármilyen helyzetben. Szerintem egyébként az lenne az elegáns megoldás, hogyha valamennyivel, és nyilván ezt meg kell nézni, de hozzá tudnánk járulni a két hajó javítási költségéhez.

Geréby Zsuzsanna: Szeretnék felelni. Úgy fogalmaztam meg ebben az írásos jelentésben, hogy a pályabíró azt mondta, hogy rendben lévőnek találta a futamot. Ezt ő találta így rendben lévőnek, és ő alkalmazta ezt a fehér zászlót; az ő döntését és az ő álláspontját én nem tudom megmásítani. Ezt ő így közölte velem, én ezt csak így tudom továbbítani bárki számára.

A másikat illetően egyébként, Éva, hozzád csatlakoznék be a kármegosztást illetően. Számomra tényszerű az, hogy a csapat vétett, amikor bevezett a pályára, és nem nézett bele a pályába. Pont, amit kiemeltél, hogy ugye haladási iránynak háttal ülünk a hajóban, tehát pont ez fokozott figyelmet kíván, főleg egy ilyen gyakorlott, egy ennyire rutinos csapatától. Azonban a pályarenden nem került feltüntetésre, hogy miképpen lehet visszavezetni a díjkiosztóhoz. Ezzel kapcsolatosan valahogy a pályarendet, nem tudom, ki kellene egészíteni. Na, nem mintha azt tapasztaltuk volna, hogy a versenyzők vagy edzők túlzottan sokat forgatták volna a pályarendet, mert hiába hívtuk fel a figyelmet még versenytanácson arra is, hogy például levezetéskor a hídnak melyik pillérje alatt menjenek át, nagyon sokan nem tartották be ezt a részét sem a dolognak. De valóban a pályarenden ez nem került feltüntetésre, hogy a díjkiosztó stéghez miképpen lehet felevezni. Én már magamnak fölírtam, hogy a következő versenyekre kell gondoskodni arról, hogy ott legyen egy marsall, hogyha hatnál több csapat van a vízen. A kármegosztást illetően jelen esetben én a magam részéről és ezt abszolút nem tudom, próbálok objektíven megítélni, a kármegosztást én azért súlyosabbra tenném a csapat számára, és enyhébbre. Én egy 75-25%-os kármegosztásban gondolkodom, mert a szövetség részéről, illetőleg az egész verseny lebonyolítása részéről én a pályarendet találok hiányosnak. Köszönöm szépen. Egyelőre ennyi.

Pető Tibor: Én egyetértek egyébként ezzel kapcsolatban az Évával, és a Zsuzsával is a körülbelüli mértéket illetően. Én magát az eseményt sajnos nem láttam, ott voltam, de nem láttam. Ezt a videót tudtam megnézni, de az biztos, hogy az jól látható, hogy az Imréék keresztben eveztek. Hogy a 7-esen, de szerintem a 6-7-esen jöttek gyakorlatilag teljesen keresztbe vissza. Ami azért azt mutatja, hogy ők hibáztak ennél a visszavezésnél. De az is tény, hogy át kell gondolnunk ezt a 8 pályás történetet, mert a díjkiosztásnál, ott valóban rettentően kevés hely van, így utána lévő napokban, megnéztük. De én úgy érzem, hogy az Imréék ebben a kérdésben nagyobb hibáztak, tehát az, hogy 100%-ban a Szövetség fizesse ezt a javíttatást azt abszolút nem tartom reálisnak. Ebben a kérdésben viszont akkor az, hogy nekünk van egy álláspontunk, vagy nekünk lesz egy álláspontunk az egy dolog, de azt javaslom, hogy akkor ha ezt támogatni tudja az elnökség, hogy kármegosztás legyen, akkor tárgyaljunk erről inkább az Imréékkel, minthogy itt elkezdünk levelezgetni. Mert az szerintem sehova nem vezet, hanem hozzunk egy olyan döntést, hogy egyeztessünk, írjuk meg mi is az álláspontunkat, ami ma itt kialakul. Nekem nemsokára sajnos ki kell szállnom, azért is akartam ehhez hozzászólni. Tehát írjuk meg az álláspontunkat, hogy egy kármegosztásban tudnánk gondolkodni, és utána kezdjük velük egy tárgyalást, mert szerintem ott tud kialakulni. Én is reálisnak tartok egy 20-25%-os, ha úgy lehet fogalmazni felelősségviselést, de ennél többet én sem gondolok reálisnak.

Kokas Péter: Én ugyan nem voltam jelen az eseményen, viszont ebből az egész beszámolóból az teljesen világosan kiderül, hogy ugyanúgy, mint a szűkebb nemzetközi pályákon mindenképpen kell egy marsallnak ott lenni, amelyik rádiókapcsolatban van akár a díjkiosztó stéggel, akár a toronnyal, és pontosan megmondja időseknek és kicsinek, hogy mikor mehet föl azon a kis szűk mezsgyén, vagy nem használunk 8 pályást. De ha nagyobb tömegű versenyről van szó, ami nagyon jó, és sokan voltak, és kellett használni, nyilvánvaló, akkor viszont menthetetlenül egy marsallnak ott kell lenni, mert számtalanszor nemzetközi versenyen is komoly versenyzők is eltévednek, és figyelmeztetésben részesülnek. Úgyhogy én azt gondolom, hogy ez a szó, hogy a marsall és annak a szerepe az mindenképpen egy fontos tényező, hogy nem volt ott azon az eseményen.

Vanczák Gergely: Én ott voltam az ob-n, csak nagyon távolról láttam ezt a dolgot. Tudomásom szerint egyébként az Imréék még a futamok előtt is valamivel ütköztek a rajt előtt, és a Zsuzsa beszámolójában benne is volt, hogy törött volt már a villájuk, úgy jöttek le. Gondolom, azt a verseny előtt törték össze. Elég sok olyan létesítmény van a pályán, ami egyébként veszélyt jelent az evezősök számára, ilyen egyébként a híd pillérje. Szintén hátra kell nézni, hogy a bójasor az, ami navigálja a versenyzőket, nincs ott marsall. De nem tudunk mindenhova marsallt tenni. Akkor itt hangosbemondóval a Zsuzsák is figyelmeztették a versenyzőket. Tehát úgymond ilyen rögtönzött marsallként ott szerepet vállaltak. Azt gondolom, hogy egy dolog biztos, hogy a Kokasék, akik ütköztek, ők nem hibáztak, ugye, akik a versenyben részt vettek. Ebben egyetértünk. Tehát én azt látom biztosan, hogy az ő kárukat a szövetségnek meg kellene fizetni. Tehát ha abból indulunk ki, hogy valakinek meg kéne fizetni, ha abból indulunk ki, hogy két csapatk ütközik, és az egyik a hibás, a másik meg vétlen, akkor nekünk odáig kéne eljutnunk, hogy a vétlennek a kárát mindenképpen valaki térítse meg. Hogyha erre a vétkes nem hajlandó, akkor ezt a szövetségnek át kell vállalni. Tehát itt most nemcsak az Imréék káráról van szó, hanem a győri csapatnak a káráról is. Tehát én addig látom a szövetségnek a felelősségét jelen esetben, hogy a győrieket mindenképpen kompenzáljuk. Ott egyébként összezszerűen is tudjuk már a kárnak a mértékét, azt hiszem, 100-120 ezer forint, valami ilyesmire emlékszem. A másik esetben nem tudjuk, hogy ez az összeg pontosan mennyi. Ha egyébként mi belemegyünk ebbe, hogy itt most kártérítést fizetünk, akkor azzal egyébként precedens is fogunk teremteni a jövőre vonatkozóan, tehát akár az Imréék esetében itt mi most mi elkezdünk beleszállni, tehát minden ob-n van egyébként valamiféle hajós sérülés, csak nem mindig a versenybíró vagy a céltorony előtt történik ez az esemény. Tehát én azért óvatosan bánnék azzal, hogy hogyan téríti meg ezt a szövetség. Ugyanakkor magánszemélyként, hogyha az Imréék erre szorulnak, én szívesen fel tudok ajánlani, nyilván, kisebb összeget, vagy akár benne vagyok egy gyűjtésben is, hogy az evezős társadalom az rendezzen egy gyűjtést az Imréék kárának a mérséklésére. De mint szövetség én a Kokasék hajójának a sérülésének a megtérítését vállalnám át az Imrééktől úgymond. Mert akárhogy is, ha ők a vétkesek, akkor nekik be kéne szállni annak a hajónak a kárának a megtérítésébe. Tehát én idáig látom esetleg a szövetségnek a szerepét.

Pető Tibor: Amit a Gergő elmondott, ezt a precedens részét szerettem volna én is kiemelni. Hogy azt nem mondtam el a hozzászólásomban, hogy én ezt csak akkor tartom jogosnak és indokoltnak, és pont itt a precedens miatt, hogyha végül az az álláspont alakul ki a... hogy úgy mondjam, a belső vizsgálat folyamán, hogy azért részben hibáztunk. Mert hogyha ezt megállapítjuk, akkor el tudom képzelni, hogy valamit megfizessünk, de ha mi azt mondjuk, és arra az álláspontra helyezkedünk, hogy nem, ebben nem történt hiba, akkor én sem gondolom, hogy bármit meg kellene fizetnünk, éppen azért, merthogy nem lenne az jó, hogyha most itt azért, mert bármi ügy kicsit érzékenyebben érintene minket, ebből precedens is teremtenénk. De én is érzem azt, hogy némi felelősségünk van ebben. Mert ha nem is gondolom, hogy ott marsallt kellene állítani, de át kellene azt gondolni, hogy ezt a 8 pályás megoldást ki tudjuk-e valahogy váltani, mert valóban van egy veszélyforrás ott. De a precedens a lényeg, hogy csak azért, hogy most itt ez egy érzékeny kérdés, mondjuk ki nyugodtan, mert az Imréről van szó, ezért ha átvállalunk valamit az nem egy jó irány, mert nem lenne jó, hogyha ebből precedens is teremtenénk. Ha megállapítható, hogy azért van benne némi felelősségünk, hogyha 20%-nyi, akkor erről kezdjük egyeztetést, de ebben egyetértek abszolút a Gergővel, hogy óvatosan kell ezzel bánni, mert akkor a következő ob-n lehet, hogy sokkal több ilyen típusú beadványunk lesz.

Pignitzky Borbála: Köszönöm. Itt többen föltették a kezeteiket. Két dolgot szeretnék mondani, hogy szerintem a szegedi pálya nem alkalmas a 8-as futamok lehozatalára. Én azért túlnyomó részt a díjkosztón vagyok. Hogyha csak valaki a pálya szélén megy, tehát a part felőli szélén, már ott komoly veszélybe kerülnek a hajók mind az ott a stégen kikötött, mind pedig a pályán levező hajók. Tehát szerintem ezt el kellene felejtenünk a jövőre vonatkozóan. Nyilván ezt meg kell előzni azzal, hogy olyan programot állítunk össze, amivel a 6-os futamokhoz tudunk ragaszkodni. Mert hát végül is 6-os futamokat kellene lehoznunk az ob-n.

Varga Tamás: Tehát amit te mondasz, hogy elfelejteni, ezt azért végig kell gondolni, hogy mennyire felejtjük el, vagy pedig olyan szabályrendszert kidolgozni, hogy úgy fölevezni, hogy ne sérüljön a hajó.

Szerintem a 8 pályának pont az az előnye, hogy tudjuk jobbra-balra tenni a pályákat bizonyos szélviszonyok esetében. És mondjuk, pont a szegedi pálya az a pálya, amikor nagyon sok esetben a sziget felől fúj a szél, és onnantól fogva, különösen 700-800 környékén olyan szinten le tudja fedni a szélső pályákat, hogy akkora előnyt tud jelenteni, ami igen komoly másodperceket tud adni azoknak az embereknek, akik ott versenyeznek azon a pályán. A másik, szerintem, amit a Gergő mondott az nagyon fontos, hogy tényleg a vétlen csapatot azt minél hamarabb kártérítést nyújtsuk számukra. Meg is neveztek ezt az összeget, tényleg, mert ők ott vétkesek tehát ebben a kérdésben. Annak ellenére, hogy, mondjuk, mi itt a háttérben vizsgálódunk, hogy merre tovább és hogyan. És amit a Tibi is kimondott, hogy azért legyünk őszinték magunkhoz, hogyha most itt arról lenne szó, hogy egy csapat keresztbe evezett a pályán, hogy kimenjen a díjkiosztóhoz, nem foglalkoznánk ezzel a kérdéssel. Tehát itt most azért foglalkozunk, mert ugye az Imrééről van szó. Tehát ugye azt jól végig kell gondolni, hogy kit és miként kártérítünk, hiszen hibáztak, véleményem szerint, mert azért szerintem ez egy alapkérdés, hogy keresztbe nem evezünk a pályán. Vagy ha mégis ilyet teszünk, akkor viszont kiemelt figyelemmel. Szerintem nem evezünk, de ha valaki ilyet tesz, akkor ugye figyelni kéne. Én szerintem amikor megyünk a díjkiosztóhoz, mindig fölfele nézegetünk, hogy jön-e le verseny, vagy nem. Ha jön, akkor ugye megyünk a szélére, nyilván ugye mindenki hibázhat, előfordul. De hogyha hibázok, akkor ugye meg annak a következményeit szerintem vállalni kell.

Cseh Ottó: Én is egyetértek Gergővel, hogy a győriek felé a kártalanítást azt egyből meg kell tenni. Ami pedig az Imréék helyzetét illeti, itt azt gondolom, hogy teljesen egy írásos válaszig el kellene jutnunk, lefolytatni magát ezt a vizsgálatot. És is óvatosan fogalmaznék és gondolkodnék abban, hogy hol van itt a szövetség felelőssége. Én egyelőre még ezt nem látom. És azt is gondolom, hogy ha egy 25-75-ös arányban teszünk javaslatot, azt az Imréék nem fogják elfogadni. Azt is gondolom, hogy nagyjából, hogyha kármegosztás van, akkor hogy ez egy békés úton lezárható ügy legyen, akkor egy ilyen fele-fele arányú megosztást érdemes javasolni. De amellett, hogy egyébként akár én is beszállok a Gergő mellé. Hogyha kiderül az, hogy a szövetség valóban nem hibázott, akkor esetleg itt a jó érzésért lehet egyfajta összeget összedobni. De anélkül, hogy legyen egy írásos válasz és egy teljesen egzakt jogi vélemény, szerintem nem szabad ebben határozatot hoznunk, vagy egyéb véleményt formálnunk.

Kokas Péter: Én nem foglalkoznék természetesen semmilyen összeggel. Én mégis arra gondolok, hogyha másnap vagy a versenyt követően volt marsall, és azt is tudjuk, hogy 8 pályánál milyen szűk hely marad, még akkor is, hogyha teljesen szabályosan ott áll a díjkiosztó tutajnál egy hajó lapátja, még ha be is van húzva, akkor is nagyon szűk és veszélyhelyzetet teremt a lejövő csapat, hogy itt nem lehet azt megállapítani, függetlenül, hogy kiről van szó, hogy az nem felelős. Tudniillik, ha egyszer a versenyt követően állított a versenybírószám egy marsallt, és mindenki tudja sajnós, hogy olyan szűk, amilyen szűk, és hogy a 8 pályás versenynél ugye nagyon-nagyon élére van állítva az ügy, úgyhogy azért én ezt mindenképpen megfontolásra ajánlanám mindenkinek, hogy azért itt egy elvi kérdéstről van szó, most név és hajó és minden nélkül, hogy valakinek ott kell lenni, ha ilyen tömegű verseny van, és használjuk a 8 pályát, és odaállított végül is a versenybírószám valakit később.

Geréby Zsuzsanna: Magam részéről megfogalmaztam, amit majd meg is akarok küldeni neked és akkor így rajtad keresztül az elnökségnek is. És többek között ez az egyik része a történetnek, hogy gondolkodjunk el azon, hogy ide hogy kell marsall. Janával már a verseny ideje alatt, ahogy megtörtént ez az esemény megbeszéltük, hogy el kellene felejtetni itt a 8-as pályákat. És ráadásul ahogy a nevezési zárlat megtörtént, ugye kiderült, hogy mennyi nevező van, még az is felvetődött, hogy a 8-as szisztéma szerint kerüljön megrendezésre a verseny. Nagyon örülök, hogy nem emellett született a döntést, hanem a 6-os pályán valósult meg. Tehát ez is az egyik pont, igen. Viszont fölvetődik a kérdés, hogy akkor viszont hogyha hat vagy annál kevesebb csapat van, akkor valóban kell-e vagy milyen szükség van a marsallara. Egy picikét még lehet, hogy beszélgetnünk kellene erről a marsall kérdéstről. Az nem kérdés, 7 vagy 8 csapat versenyzése esetén teljes bizonyossággal szükség van rá. Vasárnap, amikor ugye a szél feltámadta, és pont akkor jött is egy ilyen igény, hogy ugye mennyivel több másodpercet nyernek a sziget felől evezők. És hogy el kellene tolni, mert hát ez így nem méltányos. Én akkor a szövetségi kapitánnyal, Dezsővel beszéltem, és azt mondta, hogy jó, persze-persze. Viszont

modelleztük, hogy akkor megint csak a 8-as pályára kerülünk ki. Tehát igen, ilyen döntés volt. Végül annyi lett, hogy ahol előfutamos döntők voltak, ott átsoroltuk a pályákat. Ugye megmondták a kottát, a szövetségi kapitány, hogy hogy rakjuk át a pályákat, és annak megfelelően.

Szántó Éva: Köszönöm. És bocsánat, hogy másodszor is szót kérek, csak itt a jövőre nézve megint, hogy 8 pálya vagy nem 8 pálya. Szerintem, hogyha van egy olyan létesítmény, ahol van 8 használható pálya, akkor azt ki kell használni, tudva és persze sokféle szempont miatt kellhet az egyik oldali vagy a másik oldali pálya. Akár azért, mert sok induló van, akár azért, mert azokat a pályákat tartjuk éppen igazságosabbnak a versenyzésre. Viszont ismerve a helyszínek az adottságait, fel kell készülni megfelelően. Egy picit úgy érzem egyébként, és ezt kérlek, senki ne vegye kritikának és tényleg kicsit kényelmetlenül is érzem magam, hiszen nem voltam ott, tevélegesen semmivel nem tudtam hozzájárulni ennek a bajnokságnak a sikeréhez vagy a sikertelenségéhez vagy a lebonyolításához, de tényleg egy picit ilyen szempontból objektíven próbáltam ezt a kérdést nézni. Van egy olyan, és ez lehet, hogy csak benyomás és én rosszul érzékelem, de hogy bizonyos dolgok picit rutinszerűen történnek évről évre. Tehát lehet, hogy most ez az eset ösztönözhet minket arra, hogy igen, üljünk le egy picit, gondoljuk végig, hogy hogyan is működünk mi ezen a pályán. Én elmegyek egyébként olyan gondolatokig is, hogy mi lenne, hogyha azt a díjátadáshoz kikötéstéget letelepíttetnénk a célvonal alá. Tehát hogy a céltorony másik oldalára. Tudom, hogy ott vannak másik stégek. A díjátadás az ott lenne, csak a kikötés nem ott lenne. De ez mondjuk, egy véglet, meg nem most kell ebben a beszélgetésben ezt megoldani. Csak azt szeretném, hogy ne az legyen a kimenetele ennek a további diskurzusnak, hogy akkor felejtsük el a 8 pálya használatát, hanem keressük meg a megfelelő biztonságos megoldást. És még egy gondolat, igenis, a mindenkori versenyrendezőnek, akár szövetség, akár egyesület, akár bárki felelőssége van a verseny során nyújtott biztonsági szolgáltatásokért. És nekem ez is egy kis aggályom volt korábban, hogy ha nem volt megfelelő vízimentő, aki szolgálatba tudott lépni, tehát segíteni tudott, ha szükség volt rá, vagy ha nem volt mentő a versenyen, ami szintén kockázatot jelent. De ez, mondom, ez a következő vesézzük ki és találjuk ki a jövőre nézve, hogyan lehet ezt biztonságosan és mindenki számára jól megoldani témának a része.

Pignitzky Borbála: Én azt gondolom, hogy itt egyébként a rendezvénybiztosítás is szóba került az Imre levelében. É azt gondolom, hogy hát a jelenlegi anyagi forrásaink mellett ez azt, gondolom, hogy... hogy is mondjam... nehezen megoldható. Nevezési díjak emelésével nyilván megoldható lenne, de ez meg egy másik problémát vet föl. De ez megint egy külön téma. Pillanatnyilag a rendezvény nem rendelkezett biztosítással, ahogy az elmúlt években egyik országos bajnokság és egyik versenyünk sem, a Masters vb kivételével nyilvánvalóan. Balázs, viszont a te kezed biztos, hogy most került föl.

Székely Balázs: Igen, most, csak az a kérdésem, hogy erről most lesz-e szavazás.

Pignitzky Borbála: Én azt gondolom, hogy egy határozatot mindenképpen hozhatunk. Illetve javaslok. A határozatot ti hozzátok. És ennek a bizonyos vétlen győri egységnek a kártérítése, mielőbbi kártérítése, én ezt mindenképpen föltenném javaslatra, hogy ezt fogadjátok el. Az Imréekkel kapcsolatban pedig ha én javasolnék, akkor annyit, hogy... nem tudom, először a felelősségünket kéne meghatározni ebben a dologban, nekem ez a nehéz. Mert itt különböző vélemények vannak erről. Mondjad, Balázs, neked mi a javaslatod, hogy látod?

Székely Balázs: Nem, nem, én csak azt szeretném mondani, hogy ha megvolt a szavazás, akkor kihasználnám, amíg a Zsuzsa itt van egy másik témával kapcsolatban, csak szerettem volna, hogyha ezt az egész témát lezárjuk. Jó? Köszönöm.

Cseh Ottó: Igen, nekem annyi lenne a véleményem, hogy nekünk mint elnökségnek a Zsuzsa véleményét szükséges, azt gondolom, elfogadnunk. Amit ő ezzel az esettel kapcsolatban állít, azt gondolom, hogy az a legmértvadász. És talán az is a helyes, hogyha a versenybírók elnökének a jelentését, véleményét, gondolatait összefoglaló dolog után mi hozunk egy határozatot és megfogalmazzuk azt a választ, amit az Imrének küldünk. Mert itt eltérően fogunk mindnyájan ebben gondolkodni. És annál egyértelműbb nincsen, minthogy mit mond a versenybírók elnöke.

Vanczák Gergely: Én annyit szeretnék mondani, hogy a kárt, az összkárra vonatkozóan hozzunk egy határozatot, amiben benne van a győrieknek a kára is. Tehát a Zsuzsának az volt a javaslata, hogy 25%-ot kártérítés, és hogyha ebbe az irányba megyünk, akkor is az összkárt nézzük, ehhez még mindenképpen kell az is, hogy tudjuk, hogy egyébként az Imrééknek mekkora az összecszerű kára. Azt jó lenne tudni. Mert ugye most már megszavaztuk egyébként a Kokaséknak a kártérítését és lehet, hogy azt egyébként meghaladja a 25%-ot. Simán ott tartunk. Csak mondom, az összkárt kell nézni, mert mint szövetség mi mind a két kárt kell, hogy nézzük összességében. Szerintem. Hisz ha az Imréék a vétkesek, akkor elvileg nekik kell, ahogy mondtam korábban is, nekik kéne megtéríteni a Kokaséknak a kárát is, ha mondjuk, ez nem egy verseny szituáció, hanem bármilyen más egyéb szituáció lenne.

Pignitzky Borbála: Akkor segítetek nekem egy előterjesztés megfogalmazásában, mert itt nagyon sok minden hangzott el?

Pető Tibor: Nekem, még ha szabad egy kérdésem itt az elhangzottakkal kapcsolatban, Zsuzsa, azt a győri, illetve a 25%-os összefüggést ezt továbbra is fenntartod, amit a Gergő boncolgatott?

Geréby Zsuzsanna: Igen. Tehát én nem tudtam, hogy a győri csapat fellépett kárigénnyel, ezt meg kell jegyezni. Én csak és kizárólag a kettő felevező csapatnak a kárigényéről értesültem, abból a levélből, amit a Bori elküldött. Tehát én ennek a relációjában mondtam ezt a 25-75%-os kártérítést, mert én azt mondom, hogy a felelőssége a felevező csapatnak, a Dávid-féle csapatnak neki volt a legnagyobb arányú, hiszen nem nézett bele a pályába, keresztülevezt a pályán. A szövetségnek a felelősségét abban látom, hogy én a pályarend hiányában látom, hogy az nem került az megfelelőképpen meghirdetésre és kifüggesztésre, hogy miképpen lehet felevezni a díjkiosztó stéget. Én a jogi szakmai tapasztalatomat használtam fel, amikor egy 25-75%-os kármegosztásra tettem javaslatot e tekintetben. Most hogy a szövetség ezt hogy kívánja tovább boncolni, mert hogyha most a polgárjog szemszögéből nézzük ezeket a kötelmen, tehát szerződésen kívüli kártérítési felállásokat, akkor ugye meg lehet látni azt, hogy gyakorlatilag most, ha azt mondjuk, hogy a Dávid Imrééké a 75%, akkor a másik két sérült hajó tekintetében is Dávid Imrééké a 75%. Tehát, hogyha most elkezdek jogászokdni... De hát ez nyilvánvalóan az elnökségnek a döntése. És vannak elegáns gesztusok, és vannak olyanok is, amiket ahogy mondtatok az előbb, precedensnek lehet tekinteni. Tehát többféle jogkört lehet gyakorolni e tekintetben a szövetség elnöksége részéről.

Pető Tibor: Bocsánat, én egy dolgot nem értek: most akkor hány hajó sérült?

Geréby Zsuzsanna: Kettő felevező csapat.

Pignitzky Borbála: Lucsánszki László, a Dávid Imre, a Vavra András és a Galamb Dezső írta a levelet egyébként, az első levelet. És most én is összekavarodtam ebben.

Geréby Zsuzsanna: Ez a levél, Bori, amit elküldtél nekem, az a kettő felevező csapatnak a kárigénye.

Pignitzky Borbála: Ez így van. És egyszer csak rám írt, csak mondom nektek, és ez zavart meg engem, a győri csapat, de úgy, mint hogyha a teljes levelezésen ők is rajta lennének. Tehát valakitől megkaphatták a levelezésünket. És ez megzavart engem, mert én úgy kezeltem az egész helyzetet, mint hogyha ők lennének az egyik sérült... tehát az a sérült hajó, akik összeütköztek az Imréékkel. És most elővettem a levelet, és látom, hogy ez a Galamb Dezső és a Vavra András írt.

Geréby Zsuzsanna: Galamb és a Vavra, ők a felevezősek voltak, akik jöttek a vízfolyosón, tehát a pályán kívül eveztek fölfele, Dávid Imréék ugye, akik szintén fölfele eveztek. És a győri csapat a Kokas-Fábián-féle csapat volt az, amelyik a pályát húzta a 8-as, a legszélső pályán.

Pető Tibor: De ez a 8-as pályán evező, akik rendben eveztek föl a stéghez, tehát ők is vétkesek, az a hajó megsérült? Nem lehet, hogy egyszerűen csak támogatólag írtak alá ezt a levelet? Én úgy értelmeztem, hogy a Dávid Imrééket támogatják ebben a kártérítési igényben.

Vanczák Gergely: Az Imréék, bocsánat, írtak egy levelet, amiben a három sérült hajó közül kettő nevében korteskedtek. Azokat, akik a futamban voltak, azokkal meg nem foglalkoztak.

Geréby Zsuzsanna: Aki a 8-as pályán ő a pályát húzta, ő Győr–Csepel versenyegyesülés Kokas–Fábián.

Szántó Éva: Azért abból a videóból az látszik, és megint csak arra utalnék vissza, hogy egymásra is oda kell figyelniük. Tehát hogy valamilyen szinten ez a FEC-es csapat, tehát nincs semmi gond, hogyha ők mondjuk, két csapással hátrébb vannak, és az a hajó, amelyik összetört ki tud tolni a pályáról. Tehát hogy ez egy borasztó összetett kérdés. Én se így olvastam ki ebből a levélből, ebből az e-mailből, hogy mind a két hajó megsérült, hiszen a videón egyértelműen csak az egyik hajónak a törése, illetve a versenyben lévő másik Győr–Csepel hajónak a törése volt egyértelmű.

Pignitzky Borbála: Igen, engem is ez zavart meg, bevallom őszintén.

Vanczák Gergely: Akkor most egy olyat szavaztunk meg, egy olyan kárt, amiről nem tudjuk, hogy mennyibe kerül.

Pignitzky Borbála: Igen, ezt az előterjesztést akkor visszavonom.

Szántó Éva: Mi lenne, hogyha megvárnánk ezzel, tehát a konkrét összeg megszavazásával a tényleges kárnak vagy a javításnak az összegének az ismeretét? És akkor tudnánk ezt megcsinálni összecszerűen ezt a szavazást. Arányokról lehet persze dönteni.

Vanczák Gergely: Azzal is azért vigyázva, mert itt nagyon elszabadulhat a dolog. Nem tudjuk, hogy tényleg mekkora kárról beszélünk. Milliós nagyságrendű? Nem tudjuk. Én egyetértek az Évával, hogy várjuk meg.

Pignitzky Borbála: Akkor ezt halasszuk el a következő ülésre? Akkor már biztosan fogjuk tudni.

Vanczák Gergely: Igen, simán előfordulhat az is, hogy ahogy mondta a Zsuzsa, hogy be kell szállni az Imrééknek mint a legfőbb vétkes csapatnak a másik két hajó kárának a megtérítésébe is akár. Ez attól is függhet, hogy tényleg mekkora összegről van szó. Menjünk tovább akkor.

Pignitzky Borbála: Jó. Akkor viszont ezt a napirendi pontot én a következő elnökségin is ki fogom tűzni, és addig további információkat gyűjtök össze. Nyilván a hajó javítási költségével kapcsolatban lesz ez a további információ. Akkor ezt most hagyjuk ki, igen. Beszéljek a győriekkel, vagy ne feszegezzük?

Vanczák Gergely Beszélj velük azért, mert furcsa, hogy pont ők, akik a leginkább nem vétkesek, tehát vétlen, ők nem írtak semmit. Furcsa.

Pignitzky Borbála Akkor itt határozat nem született, hanem a következő elnökségi ülésen akkor újra beszélünk róla, jó? Ha valami felmerülne, akkor jelezzétek, és nyomozok a témában tovább. Rendben? Jó, akkor Zsuzsa, köszönöm szépen neked.

Geréby Zsuzsanna: Én is csak ennyit akartam mondani. Köszönöm szépen, hogy részese lehettem az elnökségi ülésnek.

Pignitzky Borbála: És köszönjük az információkat. Balázs akart még tőled kérdezni.

Székely Balázs: Tehát a következő, hogy amikor ez a dolog történt, utána én a Borihoz egyből elmentem és szóltam. És nem akarok semmilyen különösebben nagy problémát kavarni ezzel, de mégis ez egy rendkívül problémás dolog volt, és nagyon kéne, hogy a jövőben ilyen ne forduljon elő. Para versenyzők és a para versenyzőkkel való bánásmód. Minekünk indultak az ob-n para versenyzőink, már az MTK-ból, de nemcsak velük volt a probléma, késtek a futamról. És hogyha a versenyszabályoknak megfelelően segítik őket, de olyan szintű a késés, és kizárják őket, akkor mi jogosan vállaljuk a felelősséget. Nagyon sok dolog játszott közre, ezt nem mondanám el. A késésnek a ténye az teljesen egyértelmű. Viszont olyan stílusban és olyan hangnemben beszéltek a versenyzőinkkel a versenybírók, hogy az elfogadhatatlan. Az egyik versenyzőnk, a Nagy Ráhel abbahagyta az evezést, kiborult, sírógöcsöt kapott, és kiállt a pályáról. Ráadásul ő egyedül kellett, hogy levezze a pályát. Olyanok hangzottak el, az egész nem akarom dramatizálni, de olyanok hangzottak el, már a főlevezésnél üvöltöttek velük, motorcsónakból kiabáltak, rendkívül érzékeny emberekről van szó. Nagy Ráhel nemrég töltötte be a 30-at. Amikor odakiabálnak neki, hogy kislány, mi van, nem tepersz fölfele?

Kislány, rohanjál már! Ettől ő abban a pillanatban befeszül, hogy ő 30 éves, és őt ne kislányozzák le. Majd nagy nehezen fölért, beállt a rajthoz, elrajtolt, és a versenybíró azt mondja neki, aki hozza a futamot, hogy mi van, nem tudsz gyorsabban evezni?

Pignitzky Borbála: Balázs, bocsáss meg. Te ott voltál egyébként a Ráhellel?

Székely Balázs: Nem a vízre tevésnél voltunk. Fönt a rajtnál nem. Tehát késtek. Mondom, nem kezdem az okokat, ténylegesen szerencsétlenül alakult a dolog. De nem csak a mi versenyzőink, mert utána a vízműves fiú is jött, és hát ott ugye ők ismerik egymást, végül a para versenyzők. És ott egy ilyen kupaktanács alakult ki, a Ráhelt, azt órákig kellett vigasztalni. De a Novák Ricsivel is ugyanez ez zajlott, és a vízműves fiúval is ez zajlott. Tehát nagyon-nagyon érzékeny emberek, és nekünk, mindannyiunknak, az egész evezős társadalomnak nagyon oda kéne figyelni, hogy az emberi mivoltukban, hogy a sportolói mivoltukban ezekkel az emberekkel a lehető legnagyobb tisztelettel bánjunk és a lehető legnagyobb odafigyeléssel legyünk feléjük. Azt én javasolni fogom, nem tudom, hogy meglehet-e csinálni, de a para versenyzőknek ez a 2000 méteres táv ez önmagában örület. Vannak olyan para versenyzők, akiknek ez rettenetesen sok időbe telik. Nyilván ugye be van szorítva, mert a nap közepén vannak tulajdonképpen. Elképzelhető, hogy jobb lenne, hogyha a rajtnál szállnának vízre, valahol. A föllevezés, a más csapatokkal való haladás, a kikerülés, a rájuk való odafigyelés, és egyszerűen az idő, az lehet, hogy jobb, szerencsésebb lenne, hogyha fönt tudnának. Mi ezt levontuk, hogy egy-két versenyzőt egészen biztos, hogy jövőre nem a vízre szállós stégen, hanem valahol fönt tennénk. Bemutatjuk a hajót. Fölvesszük, fölviesszük a versenyzőt és ott tennénk vízre. Egyszerűsíteni a dolgokat. Gondolkozzatok rajta. De a stílus, az, ami ott elhangzott, az megengedhetetlen. Ezen nagyon változtatni kéne. Csak ennyit. Köszönöm.

Geréby Zsuzsanna: Igen, hallottam, hogy ilyen vélemények hangzottak el a para futamot követően. Ugyanis mi minden este, versenybírók, egy elég hosszadalmas, másfél-két órás, van amikor még hosszabb ideig tartunk megbeszélést, minden egyes versenynap, amikor ott vagyunk, amikor többnapos versenyen vagyunk ott. És az egyik ez a kérdéskör volt. A versenytanács ülésen, ha jól emlékszem, azt kértem kifejezetten a tavalyi év ismeretében, hogy egy óra hosszában a futam megkezdése előtt kérünk mindenkit, hogy szálljon vízre, hogy ne késsen el. Ez nem valósult meg. Jó. Mondtad, hogy ne részletezzük. Nem valósult meg. Na most a para versenyzőknél minden áron azt szeretnénk egyébként, hogy induljanak. Én megkérdeztem az összes ott lévő versenybíró, aki ott volt, hogy mik hangzottak el, hogy valóban hangzottak-e el ilyen durva, vagy megalázó kifejezések. Mindenki egyértelműen azt mondta, hogy nem. Nem. Az, hogyha az idő szorít, és egy-egy utasítás az nem kérlek szépen, vagy éppen simogató hangnemben, hanem valóban utasítás hangnemben történik meg, elképzelhető, hogy egy érzékenyebb lelkiületű sportolóban visszaás érzést kelt. De a versenybírók szerint – én magam nem voltam ott, én csak az ő véleményüket tudom mondani – leghatározottabban visszautasították, hogy megalázták volna őket, vagy nem méltó hangnemben beszéltek volna ezekkel a versenyzőkkel. Pont ami a Nagy Ráhelt illeti, ott nagyon megdöbbenett minket ez az eset, mert nagyon nehezen evezett fel és valóban föl kellett tolni, ugyanúgy, mint ahogy ezt tavaly is tették meg a pályabírók néhány para sportoló kapcsán. Eleve a bírónak, fokozott bírói figyelem van. Összesen kettő motorcsónak és egy mentőcsónak kísérte azt a futamot. És eleve már be kellett segíteni a rajthelyre. És már látszódtott, hogy valahogy labilis a Ráhel. Többször rákérdeztek, hogy biztosan le akarja evezni a pályát. Ő közölte spontán, hogy igen, megígérte, de megjegyzi, négy éve nem ült hajóban. Megtörtént az elrajtolás. Semmilyen extrém dologról nem kaptam beszámolót, hogy történt volna, majd nem sokkal a rajtolás után pánikrohamot kapott. Nekem erről számoltak be. És eldobta mind a két lapátját, ugye ezt nagyon jól tudjuk, hogy ez az egyensúly elvesztésével együtt jár, és ott kapkodtak a versenybírók, hogy nehogy valami egyéb tragédia történjen. Megoldották, sikerült kikísérni őt a partra, és keresték a kísézőjét vagy az edzőjét. Az egyesületéből senki sem volt jelen, aki ott tudott volna lenni, ismerte volna az ő sajátosságait, vagy az ő lelkiállapotát. Egy ismert arc az ő számára, hiszen mi versenybírók, akik ott voltunk, a többiek ott voltak, mind ismeretlenek voltunk az ő számára. Úgy kellett telefonon értesíteni az egyesületének a képviselőjét, akik később följöttek érte, és hoztak magukkal egy gyereket, aki visszavezett ezzel a bizonyos para hajóval. Két teljesen

ellentétes nyilatkozatot tudok ezzel kapcsolatosan. Nem tudok igazságot tenni e tekintetben, hogy konkrétan mi hangzott el, én csak és kizárólag az ott lévő versenybírók nyilatkozatára tudok támaszkodni, akik számomra azt mondták el, hogy semmilyen sértő megjegyzés nem hangzott el. Nem tudok ennél többet hozzáfűzni.

Székely Balázs: Köszönöm én is. Én sem ott, én lent voltam és nem fönt. És természetesen én sem hallottam a saját fülemmel, hanem a versenyzők panaszkodtak. Mondom, nem csak a mieink. Igazságot tenni nagyon nehéz. Azt, hogy jövőre másképpen fogjuk, más figyelemmel, jobban, minden lépésüket végigkísérve, az természetes. És ott bizony sokan hallották, hogy nem úgy bántak, vagy nem úgy beszéltek velük. Nem akarok senkit pellengérré állítani, szeretném ezt elfelejteni. Csak az a kérésem, mondom, egyrészt jó lenne talán meggondolni, hogy lehetséges lenne-e egy fönti vízre szállás. Nagyban könnyítené pár sportolónak a dolgát. Másrészt pedig azt, hogy beszéljeteek erről, hogy különös figyelemmel legyenek a para sportolókra. Talán ez a tanulság az egészben. Mi így leszünk, ez egész biztos.

Pignitzky Borbála: Balázs én viszont annyit szeretnék, hogy szerintem, hogy ha mindenki, de különös tekintettel, hogy ha para sportolóról van szó, akkor ne négy év kihagyás után szálljon vízre, és ne először az országos bajnokságon, és hogyha mégis vállalja, mert van olyan, aki vállalja, legyen az para sportoló, akkor ne késve és utolsó pillanatban tegyék vízre a versenyzőt, illetve kíséritek, ha vízben nem tudjátok, akkor parton mindenképpen. Tehát ti pontosan tudtátok azt, hogy mekkora rizikót rejt ez az egész történet. Talán ti tudtátok a legjobban. És ennek ellenére vízre küldtéték őt. Én biztos vagyok benne, én úgy tudom, hogy a Kup Laci volt a versenybíró, de teljesen mindegy, mert bárki is, mindenkit akit ismerek egyébként, nem tudom elképzelni, hogy pont a Ráhellal vagy egy para evezőssel de bárki mással így beszélt volna a vízben. Tehát nem voltam én se ott, te se ott. Csak azok voltak ott, akiket a Zsuzsa képvisel. Úgyhogy én személy szerint csak ennyit szeretnék kérni, hogy gondoljátok végig, mert azért van felelősségem ebben a dologban is, mint versenyszervező, hogy kit indítotok és milyen előzményekkel a versenyen.

Székely Balázs: Ebben van igazság, nem teljesen van igazad, mert fölvezett. Tehát evezett, fölment, nem volt vele különösebb probléma. Húzni azért kellett, fönt húzták már – tényleg a motoros segített –, hogy ne késsen. De neki az evezésével nem volt probléma. Nem attól, nem az evezéstől volt problémája. Az egész helyzettel, igen. Mindenesetre ezért mondtam, hogy nem nagyon kezdenék bele neked elmesélnem, hogy ezt mi okozza. Otthoni baleset, sérülés az édesanyjával ösztöndíj stb. stb. Tehát elég komoly összetett dologról van szó. Mi biztos, hogy jobban odafigyelünk. Ezt mondtam. És azt, hogy pár dologban hibáztunk, nem gondoltuk akkor, de ezt az élet mutatta. Tehát oda fogunk figyelni, én csak másoktól is figyelmet és toleranciát kérek felőlük.

Geréby Zsuzsanna: Jó. Köszönöm szépen. Balázs, én csak arra kérek, hogy beszéljessél erről a témáról Herkules Jánossal, aki a Kup László versenybírónak a motorcsónak vezetője volt. Ő mindent hallott. Nem versenybíró, kívülálló. Köszönöm szépen.

Szántó Éva: Köszönöm. Nem a témához, hanem inkább ügyrendi észrevételem lenne. Szerintem bár releváns a téma és az ob-hoz kapcsolódik, és beszélgetnünk kell, hogy hogyan viszonyulunk a para versenyzőkhöz és a para evezéshez, de nem tartom szerencsésnek, hogy bármelyik elnökségi tag anélkül hozzon föl a saját egyesületét érintő sérelmeket, problémákat az elnökségi ülésen, hosszú percek elvéve az egyébként napirendi témák, vagy napirendre tűzött témáktól. Szerintem Balázs, hogyha ezt MTK-sként jelezné vagy az MTK, akkor ennek megvan a módja. Tehát azt a helyzeti előnyt, hogy egyébként te itt ülsz az elnökségben, én ezt nem minden esetben érzem sportszerűnek, hogy MTK-s témákat taglalunk itt hosszasan. És most persze itt volt Zsuzsa, adódott az alkalom, hogy közvetlenül lehetett vele megbeszélni, de én ezt egy kicsit furcsának tartom. Ez az én érzésem. Lehet, hogy mások nem értenek egyet, és ez tök rendben van így. Engem egy picit zavar. Köszönöm. És hatékonyabbak is tudnánk lenni egyébként, hogyha tartanánk magunkat a napirendekhez.

Pignitzky Borbála: Köszönöm szépen, Éva. Akkor azt gondolom, hogy lépünk tovább. Én javaslom, hogy lépünk tovább, mert tényleg nagyon sok napirendi pontunk van még. És eredetileg úgy terveztük, hogy

7 órakor befejezzük. Úgyhogy akkor lezárva ezt a témát, az országos bajnoksággal kapcsolatban, akkor ezt a következő elnökségin fogjuk tárgyalni. Köszönöm szépen, Zsuzsa. Köszönjük, Zsuzsa, hogy itt voltál velünk.

Geréby Zsuzsanna: Köszönöm szépen, el is köszönök. Szervusztok! További jó munkát kívánok nektek!

Pető Tibor távozott az ülésről.

4. ORV csapatkijelölés és a részvétel költségvetése

Pignitzky Borbála: Kiküldtem a csapatkijelölést és a részvétel költségvetését. Bárkinek van-e kérdése az Attilához az ORV-vel kapcsolatban? Attila, egy mondatot szeretnél hozzáfűzni, vagy sem?

Lőrincz Attila: Csak annyit, hogy én családi ok miatt, én egy kicsit később megyek a csapat után, addig az Alföldi Zoli fog engem helyettesíteni megbízott csapatvezetőként. Ennyi a különlegessége a történetnek. A többi az úgy benne van a leírásban. Köszönöm szépen. És a korábbi kijelölésnek megfelelő volt, amit már a helyzetelemzésből másfél hónappal ezelőtt megküldtem az elnökségnek. Tehát nem változott semmi, illetve a 8-as az azok alapján, az egy duplázó szám, azzal lett kiegészítve, de ugyanabból a keretből és ugyanazokkal a versenyzőkkel. Tehát igazán változás nem történt. Köszönöm.

2021/107 (08.18) számú elnökségi határozat: A Magyar Evezős Szövetség egyhangúlag jóváhagyja a 2021. évi Olimpia Reménységek Versenyének csapatkijelölését és a részvétel költségvetését.

5. U23 EB csapatkijelölés és a részvétel költségvetése

Pignitzky Borbála: Az U23 EB csapatkijelölése és a részvétel költségvetése kiküldésre került előzetesen. Van kérdésetek esetleg a Dezsőhöz? Amennyiben nincsen, Dezső, te szeretnél valamit hozzáfűzni?

Molnár Dezső: Van egy tájékoztató meg jegyzőkönyv része a múlt heti válogatónak. Gyakorlatilag elég sokan tudták még abszolválni azokat a szinteket, amit én előírtam. Tehát örültem neki, hogy azért a nyarat nem úgy töltötték el ezek a versenyzők, hogy nem foglalkoztak az evezéssel. Kimondottan örültem, hogy sikerült sok versenyzőnek még, négy szám bejött pluszba ebbe a keretbe, Bízom benne, hogy ők is jól fognak szerepelni. Legalábbis amit én ott leírtam célkitűzéseket, azokat el fogják tudni érni.

Szántó Éva: Egy gyors kérdés, Szász Gergő, ő tartalék?

Molnár Dezső: Igen, tartalékként vinnénk ki. Tudjuk, hogy valószínű nincsen tartalékok versenye. De azért gondoltuk, hogy kell, mert ő jobbra, balra tud evezni és a képességei alapján, ha lebetegszik bár a négyesből, bár a perorból, vagy a négy párból valaki, akkor azonnal van egy tartalék emberünk. Tehát nem maradnak parton ezek. Tehát a létszám indokolná már ezt a tartalékot. Azért döntöttem így, hogy őt szeretném kivinni.

2021/108 (08.18) számú elnökségi határozat: A Magyar Evezős Szövetség egyhangúlag jóváhagyja a 2021. évi U23 EB csapatkijelölését és a részvétel költségvetését.

6. U23 EB felkészítő edzőtábor költségvetése

Pignitzky Borbála: az anyag kiküldésre került. Dezső van-e hozzáfűzni valód?

Molnár Dezső: Nem. Hát úgy gondolom elég egyértelmű. Nyilván vannak edző kollégák, akiket nem lehet a klubjukból kiszakítani. Akik pedig el tudnak jönni Szolnokra, a központi táborba, azokkal ma délben megkezdtük a felkészülést. Gyakorlatilag a női könnyű dubló, a fiú négy pár, illetve Attilák amikor megérkeznek az ORV-ről, csatlakozni fognak a női egypár, illetve a női dubló felkészüléshez. A többiek ugye Csepelen végzik a normál négyes, könnyű fiú négyes, vagy peror, illetve a normál peror a Fradiban. A váciak pedig a Szklenka Bence egypárban, illetve a könnyű négy pár a Mácsik Miki vezényletével készül. Őket le fogom látogatni még a jövő hét folyamán.

2021/109 (08.18) számú elnökségi határozat: A Magyar Evezős Szövetség egyhangúlag jóváhagyja a 2021. évi U23 EB felkészítő edzőtábor költségvetését és a résztvevők listáját.

7. FISA - tisztújítás

Pignitzky Borbála: november 6-án lesz online a FISA tisztújító kongresszusa, ahol elnököt, alelnököt, kincstárnokot és a bizottsági, ha jól tudom, három bizottsági vezetőt választ a kongresszus. Október 6-ig kell majd kijelölni a Magyar Evezős Szövetség képviselőit, akik ezen a virtuális kongresszuson részt vesznek. Én itt átadnám Éva neked a szót, hogy egy kis tájékoztatást nyújtsál. Milyen teendőink vannak ezzel kapcsolatban, mit kell tudnunk az ügyről?

Szántó Éva: Köszönöm szépen, Bori. Nagyon röviden, nem tisztújító kongresszus, mert sosincs, mert ugye ezzel az eltolt, és minden kongresszuson van tisztújítás, kivéve azt az évet, amikor szabálmódosító kongresszus volt. Tehát olimpia utáni első kongresszuson az elnök, alelnök és a kincstárnok tisztségre a bizottságvezetők csak azért kerülnek megválasztásra, mert ugye két, illetve három új bizottságról beszélünk. Az indoor rowing, a coastal és a Gender equality. Tehát, hogy a korábbi nők a sportban bizottság, vagy nők az evezésben bizottság, vagy női evezés bizottság feladatai bővülnek ki, és az idén egy munkacsoport dolgozott azon, hogy megfogalmazzák a feladatkört, a tevékenységet, a struktúrát ennek a bizottságnak. És kibővül, a nemek közötti egyenlőség kérdéséhez hozzájön egyébként a társadalmi befogadás, illetve hát a befogadás kérdése, elég erőteljes mértékben. Tehát az angol elnevezése a Gender Equality, a GEDI... Diversity, tehát a sokszínűség and Inclusion, tehát a befogadás kérdése, ami nemcsak nemorientációra, vagy szexuális orientációra vonatkozik, hanem nagyon sok minden másra, vallási, etnikai, társadalmi besorolás stb. kérdés. Tehát egy sokkal összetettebb. Egyébként ezekre a pozíciókra beérkeztek a jelölések, mindenhol egy jelölt van. Túl sok, vagy megszavazzuk vagy nem. Az elnök, alelnök és a kincstárnok pozíciókra ugyanazok a személyek, akik most is betöltik. Tehát Jean-Christophe, Tricia Smith és Gerritjan Eggenkamp. A bizottságok vezetőire is egy-egy jelölt van. A szeptember 6-án jönni fog egy körlevél, abban lesz erről tájékoztatás. Ha akkor nem, akkor a következőben, ami viszont majd esetleg egy következő körben átgondolást jelenthet a számunkra, hogy ezekbe a bizottságokba lehet tagokat javasolni, merthogy abban az évben a bizottság tagságát is megújítja a World Rowing, amikor a bizottság vezetőket a kongresszus megválasztja. Tehát az indoor, a coastal és ez a bizonyos GEDI bizottságba. De erre is fog jönni a körlevél, addig nincs teendő, maximum gondolkodni, hogy van-e a körünkben, a magyar közösségben olyan, akit érdemes lenne jelölni valamelyik bizottságba. Úgyhogy egyelőre ennyi, amit el tudok erről mondani. Meg hát ugye az a tény is ismert, hogy majd lesz új ügyvezető igazgatóját a World Rowingnak, ez is valamikor az év hátra lévő részében fog megtörténni. Ehhez még egy gondolatot, Bori, kiegészítésnek, hogy ugyanezen a napon, tehát kihasználva a szavazó technika, meg egyáltalán az online konferencia lehetőséget, két órával a kongresszus után, az európai evezős szövetség közgyűlésére is sor kerül, ugyanígy virtuálisan. És ott viszont elnökválasztás lesz. Meg plusz egy board tagnak a megválasztása, amikor ott is bejönnek, ott még nincsenek jelölések. Igazán akkor érdemes majd erről is beszélni. Tehát úgy kell készülni, hogy World Rowing kongresszus, három mandátumunk van. Nyilván az egy ember tudja használni, és a szavazatával a három szavazatot nyomja, leadja. És ugyanaznap délután lesz egy európai közgyűlés, amire szintén valakinek majd képviselni kell a szövetséget. Én sajnos egyiket sem tudom a World Rowing meg az európai megbízatásaimból fakadóan.

Pignitzky Borbála: Rendben, akkor én figyelemmel kísérem ezt a dolgot. Kérdések esetleg van? Nincsen. Akkor nagyon szépen köszönjük, Éva. Ugye itt akkor határozati javaslat nincs. Tehát határozat nem születik.

8. Sportágfejlesztési referens

Pignitzky Borbála: A júniusi elnökségi ülésen az elnökség úgy döntött, hogy visszahívja a sportigazgatói pályázatot. Viszont ugyanott elhangzott az elnökségi ülésen, hogy ettől függetlenül nem adjuk föl abbéli szándékunkat, hogy az evezés stratégiai céljainak megvalósítására keresünk egy, hát nevezzük munkatársat, egy erre alkalmas személyt. Ottóval beszéltem az elnökségi ülést követően, az elmúlt hónapokban, és gyakorlatilag az alapján, amit az Ottóval egyeztettem, illetve amik elhangzottak az elmúlt hónapokban, én elkészítettem egy kvázi pályázati kiírás tervezetet, amit kiküldtem nektek, amiben megfogalmaztam a feladatokat és elvárásokat.

Cseh Ottó: Az első, legfontosabb, hogy szerintem is nagyon szükség van erre a pozícióra. Az, amit te összeírtál az valóban egy esszenciája annak, amit idáig különböző elnökségi tagvéleményként megfogalmaztunk. És a harmadik, ami még talán nagyon fontos, hogy ennek a munkavállalónak a kerete, a munkabér kerete az rendelkezésre áll, amennyire látjuk a költségvetést. És ez mondjuk, jövő március. Úgyhogy én azt javasolnám, hogy ha ebben egyetértés van, akkor ugyanúgy, mint az előző pályázatnál, ugyanúgy teljesen tegyük nyilvánossá, hiszen 17 pályázó érkezett az előzőre is. Minél többen látják, annál nagyobb az esélye, hogy megtaláljuk a megfelelő személyt.

Szántó Éva: Nem arról beszéltünk a múltkor, hogy miután nem igazán jöttek be olyan szintű és olyan tapasztalattal, vagy tudással, vagy nem tudom én, rendelkező pályázók, hogy inkább megpróbálunk célzottan megkeresni embereket? Én nem vetem el Ottó javaslatát, hogy megint teljesen nyílt pályázatot hirdessünk, csak én így emlékeztem.

Cseh Ottó: Csak ahogy nekem nem sikerült célzottan valakinek azt mondani, hogy figyelj, legyél a sportmunkatársunk, tekintve, hogy nem kaptunk önéletrajzokat, valószínűleg senki másnak sem sikerült.

Szántó Éva: És milyen bérezési keretben gondolkodunk egyébként? Tehát nyilván ez is befolyásolja, hogy ki az, akit meg lehet egyáltalán kínálni ezzel a munkával?

Pignitzky Borbála: Amiről korábban beszéltetek, erről a bruttó 600 ezer forintról van szó. Ez el van különítve erre az évre gyakorlatilag áprilistól kezdődően, február végéig. Mert ugye eddig szól a költségvetésünk. Tehát ekkora keretösszeg áll rendelkezésre most 2021-re.

Cseh Ottó: Én inkább úgy fogalmaznék, hogy az a maximum.

Szántó Éva: De alapvetően egy referensnek ez nem rossz pénz.

Pignitzky Borbála: Viszont akkor azt javasolod, hogy erre is térjünk vissza, ha már pontosan javítottuk, vagyis stilizáltad a kiírást? Vagy itt most az elveket azért meg tudjuk szavazni, és a kiírás pontosítása az egy külön történet? Tehát nem tudom, hogy milyen mértékű lenne a kiegészítésed? Csak stilisztikai?

Szántó Éva: Hát alapvetően hangsúlyok. Önmagában ez, hogy megvalósítja a sportágfejlesztési feladatokat, szerintem ez így talán egy kicsit sok. Tehát ilyesmikre gondoltam, hogy tennék javaslatot egy picit reálisabban megfogalmazott feladatokra. Tehát alapvetően nyilván ezeken a területeken kell, hogy ő áldásos tevékenységét kifejtse, de nem biztos, hogy ő az, aki megvalósít, nem biztos, hogy ő az, aki létrehozza a kapcsolatokat. Aztán persze neki kell egyengetni, meg dolgozni vele. De alapvetően nem biztos, hogy csak. Én inkább úgy gondolom, hogy ilyen típusú hangsúlyokra tennék javaslatot. De elvileg nyilván lehet most is szavazni.

Pető Tibor: Én azt javasolnám, hogy abban szerintem szavazzunk, hogy szeretnénk-e sportreferenst, és amennyiben igen, akkor milyen módon keressük ott. Nyilvánosan, nem nyilvánosan, és akkor utána már lehet a munkaköri leírást és az egyéb részleteket cizellálni.

Varga Tamás: Szerintem abban korábban is egyetértettünk, hogy szükség van valakire, akik ezeket a feladatokat elvégzik. Tehát, hogy a feladatok vannak, tehát meg tudjuk tölteni az úgymond munkaidejét. És hogyha tényleg azt a célt tudja szolgálni, amit itt megfogalmaztunk korábban is, ez meg tud valósulni, akkor én ezzel egyet tudok érteni. Tehát, hogy megvan a költségvetési háttere is, és hogy tényleg, ami korábban is megfogalmazódott, hogy nagyon sok ötlet van, amit ugye kitalálunk egy-egy ilyen brain storming alkalmával, de nem tudunk eljutni a megvalósítási fázisig, és hogyha ebben valaki tudna nekünk segítséget nyújtani, és evvel az evezés előre lépne, akkor természetesen én ezzel egyetértek.

2021/110 (08.18) számú elnökségi határozat: A Magyar Evezős Szövetség egyhangúlag támogatja a Sportágfejlesztési referens pozíció betöltését és megbízza a főtítkárt a pályázat kiírásával.

2021/111 (08.18) számú elnökségi határozat: A Magyar Evezős Szövetség egyhangúlag támogatja, hogy a Sportágfejlesztési referenci pályázat nyílt legyen, azaz álláskereső portálokon keresztül kerüljön meghirdetésre.

9. Pro Rekreative Nonprofit Kft. – felmentés tagdíjfizetési kötelezettség alól

Pignitzky Borbála: A Pro Rekreative Kft. -nál 2021. február 1-től az evezős tevékenység megszűnt. Átkerült az alapítványhoz a teljes tagság, a sportolók, az eszközök, az evezős tevékenységet gyakorlatilag most már március óta ők folytatják. Viszont miután a Kft. továbbra is a tagjaink közé tartozik, ezért tagdíjfizetési kötelezettségük van. Ők arra hivatkoznak, hogy szeretnének mentességet kérni, hogy már nincs náluk evezős tevékenység, viszont azért tagjaink, mert van egy pár olyan létesítményfejlesztési pályázatuk, vagy támogatásuk, ami még nem került át az új tulajdonoshoz, jelen esetben az NSK-hoz. Ez ugye folyamatban van. Illetve van egy pár műhelytámogatással és SportXXI-es támogatással kapcsolatos felhatalmazó levél, ami még szintén nincs elrendezve. Tehát még mindig az ő nevükre szól, nem került át még az alapítványhoz. És ezeket szeretnék rendezni, illetve ezeket rendezzük. És amint ezek elrendeződnek, ők kilépnek a tagjaink közül.

Varga Tamás: Annyi, hogy korábban az volt, hogy a műhelytámogatás megállapításánál, hogy van egy ilyen alaprész, most emlékszem, hogy az utóbbiban is ez van, és ezt úgy határoztuk meg, hogy az alaprész az mindenképpen fedezze a tagdíjköltséget. Azt hiszem, hogy korábban úgy volt, hogy a duplája volt az alaprész.

Pignitzky Borbála: Igen, de Pro Rek. nem kapott műhelytámogatást.

Varga Tamás: Ezt akartam kérdezni, hogy fog-e kapni? Tehát akkor nem fog kapni.

Pignitzky Borbála: Nem. Az elnökségi döntés alapján a korábbi eredményeket átvette az Alapítvány, így már a tavalyi eredmények alapján az Alapítvány kapta meg a műhelytámogatást és a SportXXI. támogatást is.

2021/112 (08.18) számú elnökségi határozat: A Magyar Evezős Szövetség Elnöksége jóváhagyja a Pro Rekreative Nonprofit Kft 2021. évi tagdíjfizetés mentességi kérelmét, hivatkozva arra, hogy 2021. 02.01.-től a társaság semmilyen evezős sport tevékenységet nem folytat. Tagságát a folyamatban lévő Létesítményfejlesztési támogatási szerződések módosításáig (átadásáig) kívánja fenntartani.

10. Kalocsai Evezős és Vízisport Egyesület tagfelvételi kérelem

2021/113 (08.18) számú elnökségi határozat: A Magyar Evezős Szövetség egyhangúlag elfogadja a Kalocsai Evezős s Vízisport Egyesület tagfelvételi kérelmét.

11. MESZ Edzés és Versenyszabályzat módosításáért felelős munkacsoport létrehozása és a tagok kijelölése

2021/114 (08.18) számú elnökségi határozat: A Magyar Evezős Szövetség Elnöksége egyhangúlag döntött, hogy létrehozza a MESZ Edzés és Versenyszabályzat módosításáért felelős munkacsoportot. Munkacsoport tagok: legalább 1 fő elnökségi tag (választott), 1 fő Edzőbizottság tag (bizottság által javasolt), 1 fő versenybíró bizottsági tag (bizottság által javasolt), valamint a főtitkár.

Szántó Éva: Szívesen dolgozom benne, de hogy ha esetleg másnak is van ilyen ambíciója, akkor tényleg nyugodtam, szerintem nem feltétlenül kell korlátozni egy elnökségi tagra. A javaslat nyilván azért nem egy nagyon bő létszámú munkacsoport, csak a hatékonyság miatt, de nyilván a javaslatok begyűjtése az meg egy széles körű megszólítása mindenkinek.

Varga Tamás: Én szívesen részt vennék én is benne, elég sok tapasztalatom is van, meg úgy találkozok klubokkal, visszajelzésekben is. Szívesen ott lennék ezeken az egyeztetéseken.

2021/115 (08.18) számú elnökségi határozat: A Magyar Evezős Szövetség Elnöksége Szántó Évát és Varga Tamást delegálja a MESZ Edzés és Versenyszabályzat módosításáért felelős munkacsoportba az elnökség részéről.

12. 2022. évi Vidék Bajnokság és Országos Bajnokság versenyprogramjának összeállításáért felelős munkacsoport létrehozása és a tagok kijelölése

2021/115 (08.18) számú elnökségi határozat: A Magyar Evezős Szövetség Elnöksége egyhangúlag kijelöli a 2022. évi Evezős Országos Bajnokság és Vidék Bajnokság versenyprogram összeállításáért felelős munkacsoport tagjait. Munkacsoport tagok: 1 fő elnökségi tag (választott), 1 fő Edzőbizottság tag (bizottság által javasolt), 2 fő szövetségi kapitányok, valamint a főtitkár.

13. Egyebek

Cseh Ottó: A miniszterelnök nyilatkozatát azt becsatoltam a hétfői levelémhez. És én arra gondoltam, hogy ötvözni lehetne azzal a munkával, amit már megkezdünk az edzőképzés kapcsán, mert erre föl lehetne vezetni, hogy emiatt is nagyon fontos, hiszen hogyha mi szeretnénk megtanítani főiskolásokat, egyetemistákat evezni, akkor ahhoz szükséges edző, és talán ezt a két gondolatot össze lehetne fűzni. Ez kétirányú ez a gondolkodás. Egyszer az EMMI irányába, akár a Miniszterelnöki Hivatal, vagy bármilyen olyan hivatal irányába, aki a finanszírozásban tud nekünk támogatást nyújtani. A másik pedig a célközönség, az egyetemek és azoknak rektorai, tanárai, akikkel viszont meg kellene állapodnunk, hogy mi lehet ennek a formája. Végleges dolgot azt gondolom, most itt, egyebekben és 20 óra 27-kor nem fogunk tudni megtenni. Inkább én csak ezt az ötletet felhoztam, és kérdezném, hogy kinek mi a meglátása, érdemes-e ezt ötvözni, vagy sem. Annyit még megtettem, hogy beszéltem az Ex Ante Kft-vel aki készíti ezt a tanulmánytervet. A Göllöncsér Márk annyit mondott, hogy 2-3 héten belül amúgy a tanulmányterv az teljes mértékben el tud készülni. És amennyiben azt gondoljuk, akkor néhány fejezetét át tudja írni, hogy az egyik fő gondolata az az egyetemi evezést kiszolgáló gondolat legyen. Ez egy súlypontot adna és egy iránymutatást ennek az egésznek. Én ezt most felhoztam ezt a témát. Szívesen meghallgatom a ti véleményeteket, vagy akár ezt írásban is le tudjuk levelezni egymással. Köszönöm szépen.

Pignitzky Borbála: Hozzászólásokat, véleményeket? Én maximálisan egyetértek az Ottóval. Köszönöm szépen, hogy felvetted

Vanczák Gergely: Jó felvetés.

Szántó Éva: Fontos téma szerintem is, úgyhogy foglalkozni kell vele,

Pignitzky Borbála: Igen foglalkozni kell vele, egyetértek.

Varga Tamás: Ez mindenképpen ez egy kicsit olyan szerintem mostoha sorsa volt az egyetemi evezés, hogy nem foglalkoztak vele. Mindig ott volt az, hogy kéne foglalkozni vele. Most meg, hogy ugye a külső körülmények még inkább indokolják, így teljesen egyértelmű, úgyhogy abszolút egyetértek vele.

Pignitzky Borbála: köszönöm szépen a hozzászólásokat az ülést lezárom.